

MEIDENBUURTSPOORT: 'EEN VAK APART, MET EEN GEWENSTE LANGE ADEM'

EEN KWALITATIEF ONDERZOEK NAAR DE WIJZE WAAROP
BUURTSPOORTCOACHES OMGAAN MET DE VERSCHIEDENHEID
AAN ACTOREN BINNEN HET NETWERK VAN DE MEIDENBUURTSPOORT

MASTERSCRIPTIE – TIM HERTSENBERG
SPORTBELEID & SPORTMANAGEMENT
UNIVERSITEIT UTRECHT
AUGUSTUS 2021

Meidenbuurtsport: 'Een vak apart, met een gewenste lange adem'

Een kwalitatief onderzoek naar de wijze waarop buurtsportcoaches omgaan met de verscheidenheid aan actoren binnen het netwerk van de meidenbuurtsport

Universiteit Utrecht

Auteur:	Tim Hertsenberg
Studentnummer:	5544467
Master:	Msc Sportbeleid & Sportmanagement
Onderwijsinstelling:	Universiteit Utrecht
Departement:	Bestuurs- en Organisationswetenschap (USBO)
Scriptiebegeleider:	Dr. Arend van Haften
2 ^e Beoordelaar:	Dr. Jan-Willen van der Roest
Datum:	augustus 2021, Utrecht

Voorwoord

Ik kan het mij nauwelijks beseffen maar mijn studententijd is na het inleveren van mijn masterscriptie voor de opleiding Sportbeleid & Sportmanagement dan toch aan zijn einde gekomen. Zeven jaar lang heb ik genoten van mijn studententijd. Van de steden Groningen en Utrecht, van voetballen tot wielrennen en zelfs van het nachten doorhalen in de Universiteitsbibliotheek. Uiteraard kent deze periode ook zijn dieptepunten, maar over het algemeen vooral veel hoogtepunten. De master Sportbeleid & Sportmanagement aan de Universiteit Utrecht valt absoluut onder deze hoogtepunten. Ik ben uitgedaagd tijdens de colleges, heb ontzettend veel geleerd tijdens mijn tweejarige stage bij ISA, maar bovenal heeft deze twee jaar mij doen beseffen dat sport een belangrijke rol voor mij speelt in mijn leven en dit in de toekomst ook zeker het geval blijft. Ik houd van sport, de passie die het met zich meebrengt, het altruïstische karakter en de vele mogelijkheden die het mensen in hun leven kan bieden.

De afgelopen zeven maanden hebben in het teken gestaan van het schrijven van mijn scriptie. Soms zeer hoog op de prioriteitenlijst, soms wat lager, maar ik ging er altijd mee naar bed en stond en mee op. Ondanks dat ik momenten heb gehad waar ik met mijn handen in de haren zat en ijsberend kilometers door mijn kamer liep, kan ik ook zeggen dat de afgelopen zeven maanden ontzettend leerzaam zijn geweest en er zeker fases zijn geweest waarvan ik ook heb genoten. De keuze om onderzoek te doen naar meidenbuurtsport en de buurtsportcoaches die hierin actief zijn blijkt achteraf een uitdagende keuze te zijn geweest. Zoals ik op voorhand dacht is meidenbuurtsport een ingewikkeld concept dat niet zomaar even opgestart wordt. Het vergt continue aandacht, een samenwerking van meerdere actoren en dan nog blijkt het lastig om meiden in de puberteit in beweging te krijgen. Toch kan ik nu zeggen dat ik ontzettend veel geleerd heb over de meidenbuurtsport, het beroep 'buurtsportcoach' en wat het van hen vergt om met een verscheidenheid aan actoren om te gaan. Het in de diepte duiken met de buurtsportcoaches en hun verhaal aan te horen die elke keer met passie werd verteld was voor mij duidelijk het hoogtepunt. Het zijn deze gesprekken en de openheid van de buurtsportcoaches die maken dat mijn masterscriptie hier nu zo ligt.

Ik wil graag een aantal mensen bedanken, zowel voor de afgelopen zeven jaar als de afgelopen zeven maanden. Allereerst zijn dit mijn ouders. Zij hebben een nieuwe betekenis gegeven aan het begrip 'onvoorwaardelijke steun'. Altijd stonden zij klaar voor mij. Het klinkt cliché, maar zij hebben deze zeven geweldige jaren mede mogelijk gemaakt. Daarnaast ben ik mijn vrienden ontzettend dankbaar. De wijze raad bij tijde, maar ook de afleiding die zij aanboden de afgelopen jaren waren soms broodnodig. Ook wil ik mijn scriptiebegeleider Arend van Haaften bedanken. Menigmaal kwam ik er niet uit en stond hij voor mij klaar om soms cryptisch, soms duidelijk, aan te geven waar ik op moest letten en hoe dit dan verder uit te werken. De soms wat te lange gesprekken heb ik als zeer fijn en open ervaren. Ook heb ik veel te danken aan ISA, de organisatie waar ik twee jaar met veel plezier heb gewerkt. Ik ben door hen in contact gekomen met meidenbuurtsport. Als laatste wil ik de respondenten van mijn onderzoek bedanken. Zoals ik eerder al zei: het zijn de gesprekken met jullie die maken dat mijn masterscriptie hier nu zo ligt.

Dit was het dan. Mijn masterscriptie is voltooid, net als mijn studententijd. Een grote grijns op mijn mond, een kleine traan in de bovenhoek. Precies zoals het hoort.

Ik wens u allen veel leesplezier.

Tim Hertsenberg

Samenvatting

Het aantal buurtsportcoaches in Nederland is de afgelopen jaren gestaag gegroeid. Als gevolg hiervan worden er ook nieuwe concepten ontwikkeld binnen de buurtsport. Een van deze concepten die de laatste jaren aan populariteit wint is de meidenbuurtsport. Deze vorm van buurtsport richt zich enkel en alleen op meiden en staat bekend onder de leus 'voor meiden, door meiden'. Waar binnen de reguliere buurtsport de buurtsportcoach vaak een verbindende en centrale rol vervuld is dit nog de vraag bij de meidenbuurtsport. Meiden worden namelijk gezien als een lastige doelgroep om te bereiken en om betrokkenheid bij te creëren. Daarnaast begeven meerdere actoren zich in het netwerk van de meidenbuurtsport die net als de buurtsportcoach de meiden naar hun activiteiten willen halen.

Volgens de theorie is het de individuele professional die steeds meer impact heeft op de vorming en het succes van een netwerk. Hierbij worden verbindende taken zoals het opbouwen van vertrouwen en steun binnen het netwerk en een gedeelde motivatie zoeken om gezamenlijk als netwerk actie te ondernemen, als belangrijke taken gezien. De meidenbuurtsport leent zich als unieke context om de buurtsportcoach als professional binnen het netwerk van meidenbuurtsport te onderzoeken. De onderzoeksvraag die centraal staat binnen dit onderzoek is: *Hoe gaan buurtsportcoaches, actief binnen de meidenbuurtsport, om met de verscheidenheid aan actoren binnen het netwerk van meidenbuurtsport, en wat zijn de gevolgen hiervan op de organisatie van de meidenbuurtsport?*

Door middel van 12 vragenlijsten en 8 semigestructureerde diepte-interviews is er inzicht gecreëerd hoe het netwerk van de buurtsportcoach binnen de meidenbuurtsport eruit ziet, welke strategieën de buurtsportcoach toepast om binnen dit netwerk om te gaan met de verscheidenheid aan actoren en welke gevolgen deze omgang heeft op de inzet van het netwerk en daarmee op de organisatie van meidenbuurtsport.

Uit het onderzoek komt naar voren dat het netwerk van de buurtsportcoach bestaat uit een verscheidenheid aan actoren. Hierin kunnen een drietal actoren worden herkend die volgens de buurtsportcoach een cruciale rol spelen binnen het netwerk: de meiden, het jongerenwerk en de gemeente. De meiden worden gezien als belangrijkste actor. De buurtsportcoaches stellen de meiden binnen hun werkwijze centraal en hebben eigen strategieën om de meiden te bereiken en te betrekken. Waar de buurtsportcoach nog een actieve en verbindende rol speelt bij de omgang met de meiden, is die bij de omgang met het jongerenwerk en de gemeente vooral als uitvoerend te beschrijven. Mede door deze uitvoerende rol spelen er binnen het netwerk een aantal dilemma's waar de buurtsportcoach een passieve rol in speelt om op te lossen.

De buurtsportcoaches beseffen echter wel dat een verbindende rol binnen het netwerk uiteindelijk ook kan leiden tot het meer en beter betrekken van de meiden. En daarmee een positieve impact heeft op de inzet van het netwerk en daarmee de organisatie van de meidenbuurtsport. Dit besef moet echter nog wel omgezet worden in actie. Daarom kan het netwerk van de meidenbuurtsport op dit moment meer gezien kan worden als een netwerk dat uit losse samenwerkingsverbanden bestaat dan als één netwerk waarin de actoren integraal samenwerken en men gezamenlijk verantwoordelijk is voor het eindresultaat.

Inhoudsopgave

Samenvatting	- 3 -
1. Inleiding	- 5 -
1.1 Aanleiding.....	- 5 -
1.2 Probleemstelling.....	- 6 -
1.3 Meidenbuurtsport.....	- 7 -
1.4 Doel- en vraagstelling.....	- 8 -
1.5 Relevantie.....	- 9 -
2. Theoretisch kader	- 11 -
2.1. De intrede van network governance.....	- 11 -
2.2 Invloed van network governance op de professional.....	- 13 -
2.3 De frontline professional als eenheid van analyse.....	- 17 -
2.4 Network governance in de sport.....	- 18 -
3. Methoden	- 20 -
3.1 Onderzoeksperspectief.....	- 20 -
3.3 Dataverzamelmethode.....	- 22 -
3.4 Data-analyse.....	- 24 -
3.5 Kwaliteit van het onderzoek.....	- 26 -
4. Resultaten	- 27 -
4.1 Het netwerk van de buurtsportcoach in de meidenbuurtsport.....	- 27 -
4.2 Bespreking van de relevante actoren.....	30
4.3 Kerninzichten.....	39
5. Analyse	40
5.1 De meiden staan centraal.....	40
5.2 De buurtsportcoach als verbinder.....	40
6. Conclusie	43
7. Discussie	45
7.1 Theoretische reflectie.....	45
7.2 Beperkingen van het onderzoek en suggesties voor vervolgonderzoek.....	47
7.3 Aanbevelingen.....	48
Literatuurlijst	50
Bijlagen	54
Bijlage 1: Vragenlijst.....	55
Bijlage 2: Topiclijst met vragen.....	58
Bijlage 3: Codeboom.....	60

1. Inleiding

De buurtsportcoach heeft een razendsnelle opmars gemaakt. Waarin het in 2008 begon met de 'Impuls Brede Scholen, Sport en Cultuur' staat het nu, anno 2021, te boek als 'Brede Regeling Combinatiefuncties'. In twaalf jaar tijd is het aantal fte van 0 naar 3468 gegroeid. Dit zijn 6012 buurtsportcoaches, combinatiefunctionarissen en cultuurcoaches, ingezet in 350 van de 355 Nederlandse gemeenten (van Stam & Heijnen, 2020). Edith Schippers, in 2015 Minister van Volksgezondheid, Welzijn & Sport (VWS), omschreef de buurtsportcoach als 'een ontzettend belangrijke spin in het web' en 'mensen die zich vol passie inzetten om jong en oud, met of zonder handicap, man of vrouw, de mogelijkheid te bieden om te sporten in de buurt op een veilige manier' (Arko Sports Media, 2015). In de kern is de Brede Regeling Combinatiefuncties een subsidieregeling waarbij door middel van cofinanciering zowel de gemeenten als de overheid een bijdrage leveren. In de praktijk zorgt de buurtsportcoach voor verbindingen tussen sectoren en creatie van sportaanbod in de buurt (van Stam & Heijnen, 2020). De buurtsportcoach kan hierbij de (onmisbare) spin in het web zijn. Zo zien gemeenten graag dat de buurtsportcoach een keten van samenwerkingspartners initieert, waar de buurtsportcoach zich laten uit kan terugtrekken. De praktijk wijst echter uit dat deze netwerken vaak uit elkaar vallen wanneer de buurtsportcoach uit het netwerk verdwijnt (van Lindert et al., 2017).

1.1 Aanleiding

De aanstelling van combinatiefunctionarissen in 2008 en buurtsportcoaches in 2012 vindt zijn oorsprong door een toegenomen aandacht voor de verbinding tussen onderwijs, sport en bewegen. Het waren organisaties zoals het NOC*NSF en het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn & Sport (VWS) die graag structurele samenwerkingsverbanden tot stand zagen komen in de driehoek buurt, onderwijs en sport (van Lindert et al., 2017). Het is dit gegeven waardoor buurtsportcoaches zich vanaf hun aanstelling in een netwerk met een verscheidenheid aan actoren begeven. Binnen dit netwerk wordt er van de buurtsportcoaches verwacht om verbindingen te leggen en samen te kunnen werken met deze actoren. Dit blijkt ook uit de definitie van het beroep buurtsportcoach opgesteld door het Mulier Instituut:

Buurtsportcoaches zijn combinatiefunctionarissen met als specifieke opdracht het organiseren van een sport- en beweegaanbod in de buurt en het maken van een verbinding tussen sport- en beweegaanbieders en andere sectoren als zorg, welzijn, Jeugdzorg, kinderopvang en onderwijs. Er is altijd sprake van een combinatie met sport en bewegen. (Evaluatie Buurtsportcoaches, 2017, p. 170)

Het leggen van verbindingen tussen organisaties en sectoren zodat dit uiteindelijk de organisatie van sport- en beweegaanbod ten goede komt is een van de redenen waarom buurtsportcoach zijn aangesteld. Deze verbindende rol komt terug in een landelijk onderzoek onder 446 buurtsportcoaches in 2017 waarin 60% van deze buurtsportcoaches aangeeft een verbindende en centrale rol binnen hun netwerk te vervullen. Hierin zijn ze actief bezig met verbindende taken zoals het bemiddelen tussen vraag en aanbod en het in kaart brengen of opstarten van een netwerk. Meer dan 95% van de buurtsportcoaches geeft hierin aan dat het kunnen samenwerken met externe partijen binnen een netwerk van essentieel belang is. Bijvoorbeeld om de doelgroep beter te bereiken of om een aantrekkelijk aanbod te kunnen organiseren (van Lindert et al., 2017; van Stam & Heijnen, 2020).

Een van de doelgroepen die buurtsportcoaches graag beter willen bereiken en een aantrekkelijk aanbod voor willen organiseren zijn meiden van ongeveer 12 tot en met 18 jaar oud. Hiervoor is het concept 'meidenbuurtsport' geïntroduceerd.

Een concept die meiden in beweging moet krijgen en waar een verbindende rol is weggelegd voor de buurtsportcoach. Het is echter ook deze verbindende rol die door de buurtsportcoaches als 'complex' en 'tijdverslindend' wordt gezien.

1.2 Probleemstelling

Het is de term 'buurt' binnen buurtsportcoach die voor een vertekend beeld kan zorgen. De buurt gaat namelijk verder dan de geografische ligging, het is het netwerk van de buurtsportcoach waarin deze te maken krijgt met een verscheidenheid aan actoren, ieders met eigen belangen en wensen, die bovendien door de tijd heen kunnen veranderen. Dit maakt het netwerk van de buurtsportcoach complex, tegelijkertijd wordt er wel van de buurtsportcoach verwacht om een centrale en verbindende rol binnen dit netwerk in te vullen (Evaluatie Buurtsportcoaches, 2017; Hoogendam, 2020).

Deze verbindende en centrale rol in een netwerk kan de buurtsportcoach alleen vervullen wanneer deze over een grote mate van vrijheid beschikt, blijkt uit onderzoek onder Nederlandse buurtsportcoaches (Evaluatie Buurtsportcoaches, 2017). Lipsky (2010) noemt deze vrijheid ook wel de 'discretionaire ruimte'. Het beschikken over deze discretionaire ruimte blijkt een essentiële randvoorwaarde te zijn voor buurtsportcoaches om hun werk uit te kunnen voeren zoals zij dat willen. Het geeft hun bijvoorbeeld de vrijheid om beleid zelf te interpreteren door eigen invulling te geven aan hun taken. Buurtsportcoaches fungeren bovendien aan de ene kant als publieke werker, zo staan ze in direct contact met de burgers en proberen hun wensen te verwezenlijken. Terwijl ze aan de andere kant fungeren als overheidsdienaar door nationaal en lokaal beleid uit te voeren. In zijn originele werk in 1980 noemde Lipsky deze personen ook wel 'street level bureaucrats'. Volgens van Delden (2011) en van den Brink et al., (2011) heeft de traditionele street level bureaucrat onderhand plaatsgemaakt gemaakt voor de 'frontline professional'. Net als de street level bureaucrat is de frontline professional zowel een publieke werker als overheidsdienaar. Echter maakt de frontline professional altijd deel uit van een netwerk waarin ze te maken krijgen met een verscheidenheid aan actoren en hiermee samen dienen te werken. Hoe deze samenwerking wordt vormgegeven ligt voornamelijk op het conto van de frontline professional. Het zijn de strategieën die de professionals, de buurtsportcoaches, toepassen die van grote invloed zijn op bijvoorbeeld welke actoren er betrokken worden tijdens de vorming van het netwerk, hoe de omgang is tussen actor en buurtsportcoach en of er uiteindelijk succesvol wordt samengewerkt binnen het netwerk (Ansell & Gash, 2008).

Omgekeerd heeft het netwerk waarin de frontline professional zich begeeft ook invloed op het functioneren van de professional. Volgens Loyens (2018) is het opmerkelijk dat dit onderwerp onderbelicht is binnen de wetenschap. Uit de onderzoeken die hier wel onderzoek naar hebben gedaan blijkt dat het netwerk, en de omgang met de aanwezige actoren, een significante rol speelt bij de uiteindelijke dienstverlening van de professional (Considine & Lewis, 2003; Hupe & Hill, 2007; Keiser, 2010). Wat voor rol dit netwerk precies speelt is echter niet duidelijk. Loyens (2018) die geeft aan dat het merkwaardig is dat er in toenemende mate netwerken worden opgericht terwijl er onvoldoende bewijs is of deze het functioneren van de professional ook verbeterd.

De buurtsportcoach, als frontline professional en met de veelal verbindende rol binnen het netwerk, maakt dat die een grote impact kan hebben op de organisatie van het sportaanbod. Er kan echter niet zomaar van uit worden gegaan dat de buurtsportcoach in staat is om om te gaan met de verscheidenheid aan actoren binnen zijn netwerk en hierin een verbindende rol te vervullen. Met name gezien deze verscheidenheid en wijze van omgang invloed kan hebben op het uiteindelijke functioneren van de buurtsportcoach.

1.3 Meidenbuurtsport

De context waarin dit onderzoek plaatsvindt is de meidenbuurtsport. Meidenbuurtsport is een concept wat de afgelopen jaren aan populariteit heeft gewonnen en is binnen de buurtsport een relatief nieuw concept. Het is een concept dat nog niet helemaal is uitgekristalliseerd en waar de regels, zowel op beleidsniveau als in de praktijk, veelal nog geschreven moeten worden. Het speelt in op de trend dat meiden, van 12 tot en met 18 jaar, minder sporten en bewegen en vaak het plezier verliezen om in verenigingsverband te sporten. De hoofdreden hiervoor is omdat binnen sportverenigingen vaak nog het competitie-element belangrijk is. Hetgeen een deel van de meiden rond die leeftijd als onplezierig ervaren (Bruintjes & Klap, 2016). Daarnaast viel het op dat er maar weinig meiden naar de buurtsportactiviteiten die voor zowel voor jongens als meiden toegankelijk waren. Hier geeft Pels (2016) als reden voor dat er binnen zulke activiteiten, maar ook binnen sportverenigingen, een vorm heerst van masculiniteit. Meiden voelen zich geregeld niet prettig en geaccepteerd tijdens het sporten. Ze voelen zich bekeken door anderen of door mannen wat hun handelen beïnvloedt. Ze schamen zich en het ontbreekt hen aan vertrouwen waardoor ze sneller stoppen met sporten of niet komen opdagen bij gemixte activiteiten. Meidenbuurtsport speelt hierop in en richt zich enkel en alleen op meiden en staat dan ook bekend onder de leus: 'voor meiden, door meiden'.

Buurtsportcoaches typeren zich door vaak meerdere taken naast elkaar uit te voeren. Deze taken verschillen van het organiseren van sportaanbod tot het ondersteunen van managers en van het verbinden van partners binnen het netwerk tot het uitvoeren en begeleiden van activiteiten. Iets minder dan de helft van de buurtsportcoaches geeft aan zich vooral op de verbindende taken te focussen (van Lindert et al., 2017). Binnen de meidenbuurtsport is het nog de vraag of de buurtsportcoach deze verbindende rol vervuld en of de meidenbuurtsport als een netwerk gezien kan worden. Het zijn deze gegevens wat de meidenbuurtsport als context interessant maakt om te onderzoeken. Het biedt een unieke kans om inzicht te creëren hoe het netwerk van de buurtsportcoach binnen de meidenbuurtsport eruitziet, welke actoren binnen zo'n netwerk aanwezig zijn en welke rol de buurtsportcoach vervuld binnen dit netwerk.

1.4 Doel- en vraagstelling

Het doel van dit onderzoek kan opgesplitst worden in drie onderdelen. Allereerst is het doel om het netwerk van de buurtsportcoach binnen de meidenbuurtsport in kaart te brengen. Het tweede doel is om inzicht te creëren hoe de buurtsportcoaches omgaat met de actoren binnen dit netwerk en welke strategieën die hiervoor gebruikt. Het laatste doel is om uiteindelijk inzicht te verwerven in hoeverre deze omgang met de actoren binnen het netwerk van de meidenbuurtsport ook gevolgen heeft op de inzet van het netwerk en daarmee op de organisatie van de meidenbuurtsport.

De onderzoeksvraag die op basis van bovengenoemde doelstelling in dit onderzoek centraal staat is:

Hoe gaan buurtsportcoaches, actief binnen de meidenbuurtsport, om met de verscheidenheid aan actoren binnen het netwerk van meidenbuurtsport, en wat zijn de gevolgen hiervan op de organisatie van de meidenbuurtsport?

Deze onderzoeksvraag zal onderzocht worden door middel van de volgende deelvragen:

Theoretische deelvragen

- Wat wordt er binnen de literatuur geschreven over de opkomst van besturen via netwerken (binnen de sport) en de gevolgen hiervan op het professionalisme van de frontline professional?
- Wat is er in de literatuur bekend over de wijze waarop 'frontline professionals' omgaan met actoren binnen een netwerk, en welke invloed dit heeft op het functioneren van de frontline professional?

Empirische deelvragen

- Welke actoren bevinden zich in het netwerk van de buurtsportcoach binnen de meidenbuurtsport, en zijn er actoren die belangrijker zijn dan anderen?
- In hoeverre vervuld de buurtsportcoach een verbindende rol binnen het netwerk van meidenbuurtsport?
- Hoe vertaalt de omgang van de buurtsportcoach met de actoren binnen het netwerk van meidenbuurtsport zich naar de wijze waarop meidenbuurtsport uiteindelijk wordt georganiseerd?

1.5 Relevantie

1.5.1 Maatschappelijke relevantie

De kennis en inzichten vanuit dit onderzoek trachten een positieve bijdrage te leveren aan de organisatie van meidenbuurtsport en de rol van de buurtsportcoach hierin.

Het is van maatschappelijk belang dat kinderen sporten. Zo draagt sporten bij aan een gezonde levensstijl, de preventie van gezondheidsklachten en het opbouwen van sociaal kapitaal (NISB, 2015). Zijn kinderen fysiek inactief, ook wel bewegingsarmoede genoemd, dan leidt dit volgens Kohl et al., (2012) tot maatschappelijke kosten. Deze kosten kunnen door sporten en bewegen worden voorkomen. Specifiek met betrekking tot meiden hebben sport- en beweegactiviteiten extra voordelen. Zo maakt het ze bewust van hun eigen lichaam, bouwen ze zelfvertrouwen op en levert het een positieve bijdrage aan gender gelijkheid (Huggins & Randall, 2007).

Uit een rapportage in 2017 waarin landelijk onderzoek is gedaan onder buurtsportcoaches komt naar voren dat het nog steeds niet duidelijk is wat de opbrengsten zijn van een verbindende en centrale rol binnen een netwerk. De resultaten blijven lastig te concretiseren, dit terwijl de buurtsportcoaches het ervaren als een complexe en tijdrovende taak (van Lindert et al., 2017). Door naar de aanwezigheid en afwezigheid van deze verbindende rol binnen het netwerk van de meidenbuurtsport te kijken, draagt dit onderzoek bij aan het concretiseren van de resultaten van deze rol. Hierin is het perspectief van de buurtsportcoaches cruciaal. Het onderzoek levert hierin een bijdrage door de buurtsportcoaches binnen dit onderzoek centraal te stellen en te vragen naar hun perspectief. Hierdoor wordt er niet alleen inzicht gecreëerd waaruit een verbindende rol bestaat, maar ook of er voorwaarden zijn om deze rol uit te kunnen voeren.

1.5.2 Wetenschappelijke relevantie

Meerdere onderzoeken geven aan dat er op dit moment een lacune in de literatuur is wat betreft de wijze waarop de frontline professional op microperspectief omgaat met de actoren binnen zijn netwerk, welke impact dit heeft op het succes of falen van een netwerk, maar ook wat voor impact het netwerk heeft op het functioneren van de frontline professional (Loyens, 2018; van Lindert et al., 2017; van Ravenhorst, 2017). Vaak wordt er aan de hand van een meso- of macroperspectief gekeken naar de factoren die een netwerk succesvol maken of niet. Hierbij wordt het netwerk als geheel geanalyseerd. Het microperspectief, hoe individuen handelen binnen een netwerk en welke gevolgen dit heeft op de samenwerking binnen het netwerk en succes van een netwerk, wordt binnen de wetenschap in mindere mate aandacht aan besteedt (Loyens, 2018; van Hulst et al, 2018). Dit onderzoek geeft inzicht in welke strategieën de buurtsportcoaches op microperspectief toepassen om om te gaan met de actoren binnen het netwerk van meidenbuurtsport en in hoeverre deze impact hebben op de samenwerking tussen de buurtsportcoach en de betreffende actor. Hetgeen een bijdrage levert om de lacune in te literatuur op te vullen.

Het zijn onder andere Ansell & Gash (2008) en Lecy et al., (2014) die wel ingaan op de rol van een individu binnen een netwerk. Hierin concluderen zij dat individuele personen binnen een netwerk steeds belangrijker worden bij de vorming en het succes van een netwerk. Dit is met name wanneer het individu een verbindende rol binnen het netwerk vervuld en bezig is met taken zoals het opbouwen van steun en vertrouwen met de actoren en binnen het netwerk. Onderbelicht is echter waarom een individu, een professional, deze verbindende rol binnen een netwerk niet op zich kan of wil nemen. Dit onderzoek tracht een bijdrage te leveren om dit gat in de literatuur op te vullen door inzicht te creëren in de redenen waarom buurtsportcoaches in het netwerk van meidenbuurtsport geen verbindende rol vervullen, terwijl de mogelijkheden zich wel voordoen.

1.6 Leeswijzer

Dit onderzoek zal bestaan uit een theoretisch kader, vervolgens wordt in het hoofdstuk daarna de methodologie van het onderzoek toegelicht. In het hoofdstuk wat daarop volgt worden de resultaten gepresenteerd en volgt hier een theoretische analyse van. Het onderzoek wordt afgesloten met een conclusie en discussie, waarin een reflectie en aanbevelingen aan bod komen.

2. Theoretisch kader

In dit onderdeel wordt ingegaan op de theorieën en relevante literatuur die bijdragen aan het analyseren van de resultaten en het opstellen van een vragenlijst en de interviews. Allereerst wordt de intrede van network governance uiteengezet, waarna er vervolgens wordt ingegaan op de invloed van network governance op de professional en hoe deze hier invulling aan geeft. Daarna wordt de samenhang tussen de professional en zijn netwerk toegelicht om uiteindelijk af te sluiten met een voorbeeld van network governance binnen de sport en een verdieping op het beroep buurtsportcoach.

2.1. De intrede van network governance

De rol van de overheid en op welke manier zij het land bestuurt en regeert is een onderwerp binnen de bestuurskunde waar ruim aandacht aan wordt besteed. Tot 1980 was 'Public Administration' (PA) het heersende bestuursmodel. Hierin was er een strikte scheiding tussen het maken van beleid (politics) en het uitvoeren van beleid (policy). De overheid beschikte hierin over veel macht omdat zij de doelen bepaalden en vervolgens streng controleerden hoe deze doelen werden vertaald naar beleid en hoe dit beleid werd geïmplementeerd (Newman, 2001). Vanaf 1980 deed een ander bestuursmodel zijn intrede, namelijk 'New Public Management' (NPM). Deze stond tegenover de bureaucratische principes van de jaren hiervoor, waarbij het moderniseren van de publieke sector voorop stond. Hierbij werd er met name bedrijfsmatig gedacht, zo werden gedachten uit de private sector werden toegepast op de publieke sector. Zuinigheid, doelmatigheid en doeltreffendheid waren centrale waarden waarbij het vooral belangrijk was om resultaten te boeken en de wijze waarop er minder toe deed (Newman, 2001). Ondanks het toelaten van actoren in de publieke sferen was het echter nog steeds de overheid die in controle was. Aan de hand van prestatie indicatoren en afspraken rondom resultaten stuurde de overheid zo dat er met name gefocust werd op de onderwerpen die zij belangrijk achtte.

Vanaf de eeuwwisseling kregen overheden wereldwijd te maken met steeds complexere maatschappelijke problemen, ook wel 'wicked problems'. Waar voorheen de overheid het als haar taak zag om dit op te lossen als centraal sturend orgaan, vergde het oplossen van deze wicked problems een andere aanpak. Namelijk door middel van een samenwerking tussen de overheid en actoren vanuit verschillende sectoren, zowel op nationaal niveau als op lokaal niveau (Klein, 2008). Volgens Stoker (2006) wordt dit ook wel gezien als het kantelpunt van 'government' naar 'governance'. De hiërarchische, top-down manier van besturen door de overheid maakt plaats voor een horizontale manier van besturen met de focus op controle via netwerken. Dit besturen met en via netwerken waarbij de overheid niet meer het sturende orgaan is maar onderdeel is van een breed netwerk van onderling afhankelijke partijen wordt ook wel 'network governance' genoemd (Rhodes, 2007).

Het centralistische principe vanuit PA en NPM heeft bij network governance plaatsgemaakt voor een decentralisatie principe. De nationale overheid beseftte dat op enkel nationaal niveau deze complexe maatschappelijke vraagstukken niet konden worden opgelost en hevelde een deel van haar taken en verantwoordelijke over naar de lokale overheden. Een van de redenen om te decentraliseren en lokale overheden de verantwoordelijkheid te geven om deze complexe maatschappelijk vraagstukken op te lossen is de gedachte dat op lokaal niveau er een beter beeld heerst wat de vraagstukken zijn en wat er nodig is om dit te verhelpen (Hoogendam, 2020). Binnen Nederland zijn vaak de gemeenten de aangewezen organisaties die dit beeld hebben en de regie in handen krijgen. Ondanks dat de nationale overheid op afstand staat verwacht men wel van de gemeenten dicht bij de burger te staan (VWS, 2011).

Het dicht bij de burger staan en deze centraal stellen noemen Bannink et al. (2013) ook wel 'revival of the local'. Hierin wordt er samengewerkt met de burger en wordt die niet meer gezien als een klant maar als een deelnemer in het proces. Er wordt naar hen geluisterd, ze hebben inspraak in het proces en hun behoeften en belangen worden nadrukkelijk in kaart gebracht. Een gevolg hiervan is dat de burger en de buurt waarin die zich begeeft, steeds vaker het focuspunt wordt van publiek beleid. Om dit publieke beleid uit te voeren wordt er vervolgens een beroep gedaan op de professionals in de buurt. Zij gaan partnerschappen aan en bouwen lokale netwerken op waarin er wordt samengewerkt met zowel de burgers uit de buurt als andere lokale partijen (van der Lans, 2010).

2.2 Invloed van network governance op de professional

Volgens Brandsen & Honingh (2013) heeft de manier waarop een overheid haar land bestuurt directe invloed op de professionals. Het is Scott (2008) die beweert dat dit echter ook de andere kant op werkt en zegt dat de professionals hedendaags de meeste invloed hebben op de manier waarop een overheid haar land bestuurd. Dit zijn met name de professionals die opereren in de frontlinie en in direct contact staan met de burgers. Zij begeven zich op het snijvlak tussen de overheid en de burger, waardoor de acties die zij ondernemen en de normen waar zij zich aan vasthouden zowel de overheid als de burger vormgeven (Maynard-Moody & Musheno, 2009). Voordat er wordt gekeken naar de invloed van network governance op de professional en hoe deze hier invulling aan geeft, is het van belang om de professional die binnen dit onderzoek centraal staat te specificeren.

2.2.1 Van street level bureaucrat naar frontline professional

De professional waar het hier specifiek om gaat is de 'street level bureaucrat'. Lipsky (1980) gaat in zijn werk uitgebreid in op de professional die werkzaam is in de frontlinie en hier in direct contact staat met de zowel de burgers als lokale partijen. Lipsky definieert street level bureaucrats als: "*Public service workers who interact directly with citizens in the course of their jobs, and who have substantial discretion in the execution of their work*" (Lipsky, 2010, p.3). Kenmerkend aan street level bureaucrats is dat ze redelijk autonoom van het beleid kunnen handelen. Ze ervaren een grote vrijheid bij de uitvoering van hun taken en kunnen deze zelf invullen. Deze vrije handelingsruimte wordt ook wel de 'discretionaire ruimte' genoemd. Binnen deze ruimte geeft de professional, bewust of onbewust, een eigen interpretatie aan het opgestelde beleid (Lipsky, 2010).

Met de intrede van network governance en de samenwerking met de burgers uit de buurt is het verwachtingspatroon van de street level bureaucrat veranderd. Er wordt van hen verwacht te laveren tussen de belangen en wensen van de burgers, maatschappelijke organisaties en het beleid. Het zijn publieke werkers en overheidsdienaren tegelijk (van Lindert et al., 2017). Daarnaast wordt er van hen verwacht samen te kunnen werken in een netwerk met zowel de burgers als andere professionals uit andere sectoren. Dit maakt dat ze altijd onderdeel zijn van een netwerk (Brandsen et al., 2012). Door deze ontwikkelingen is het oorspronkelijke idee van de street level bureaucrat volgens van Delden (2011) en van den Brink et al., (2011) overstegen en heeft de traditionele street level bureaucrat dan ook plaatsgemaakt voor de 'frontline professional'. Gezien de beschrijving van de frontline professional goed aansluit bij de buurtsportcoach is het de frontline professional als professional waarover in het vervolg van dit onderzoek wordt gesproken.

2.2.2 Vormen van professionalisme en de invulling hiervan

Bij de frontline professional staan zijn 'connective capacities' centraal, ook wel het vermogen om complexe maatschappelijk vraagstukken, wicked problems, aan te pakken door middel van een samenwerking met andere professionals uit verschillende sectoren en burgers uit de buurt binnen een netwerk. De frontline professional vervuld binnen dit netwerk vaak een centrale rol omdat die zowel in nauw contact staat met zowel de overheid als de burgers (De Bruijn & Noordergraaf, 2010). Deze samenwerking binnen een netwerk met een verscheidenheid aan actoren heeft een directe invloed op het professionalisme van de frontline professional. Het is vervolgens aan de frontline professional hoe die invulling geeft aan deze vorm van professionalisme. In onderstaande subhoofdstukken wordt er ingegaan op de connective capacities van de frontline professional en hoe die hier invulling aan geeft.

2.2.2.1 Democratic professionalism

Zoals eerder is uitgelegd is het dankzij revival of the local dat burgers gezien en behandeld worden als deelnemers in het proces. Zo wordt er nadrukkelijk naar hun behoeften en wensen geluisterd zodat deze meegenomen kunnen worden in het beleid en de implementatie hiervan (Bannink et al., 2013). De frontline professional speelt hierin een belangrijke rol. Zo wordt er van hen verwacht in dialoog te gaan met de burgers, actief te luisteren naar hun behoeften en wensen en de burgers ook de zekerheid te geven dat zij hun best doen om deze belangen en wensen uiteindelijk te verwezenlijken (van der Lans, 2010). Hierin is het volgens Dzur (2008) de taak van de professional om de burgers uit te dagen om zelf na te denken over hun interesses en hierin zelf beslissingen te nemen. Om zo dicht bij de burger te kunnen staan moet de professional relaties opbouwen, deze onderhouden en het vertrouwen winnen. Een uitdagende taak gezien niet alle burgers open staan om de professional zo dicht bij hen te laten komen. Deze relatief nieuwe vorm van professionalisme wordt ook wel 'democratic professionalism' genoemd (Dzur, 2008). Democratisch typeert hierbij de relatie tussen professional en burger, die evenwichtig is en waar de professional de burger nadrukkelijk betreft in het proces.

Volgens Durose (2011) gebruikt de frontline professional een tweetal strategieën om invulling te geven aan democratic professionalism. Bij de eerste strategie probeert de professional de over het algemeen moeilijk bereikbare groepen te bereiken. Hierbij probeert die in contact te komen met de doelgroep en hen te betrekken in de activiteiten die ze organiseren. Deze strategie heet volgens Durose (2011) de 'reaching' strategie. Binnen deze strategie is het doel vooral om de doelgroep te bereiken, naar hen te luisteren en te begrijpen. Deze reaching strategieën zijn voor de professional het startpunt om verdere betrokkenheid bij de doelgroep te creëren, en kunnen uiteindelijk verder worden ontwikkeld tot 'enabling' strategieën. Hierbij probeert de professional het vertrouwen bij de doelgroep op te bouwen en hun vaardigheden te ontwikkelen op zo'n manier dat de doelgroep met name zelf het voortouw neemt (Durose, 2011). Hierin is het van belang om de burger in staat te stellen om over hun eigen behoeften en wensen na te denken en hier ook naar te handelen. De frontline professional moet hiervoor mogelijkheden creëren. Dit kunnen bijvoorbeeld activiteiten of evenementen in de buurt zijn. Van belang is dat de doelgroep in contact komt met elkaar, worden gestimuleerd om over hun behoeften en wensen na te denken en om deze uiteindelijk in de praktijk te verwezenlijken. Volgens Durose (2011) creëert de professional zo ook eigenaarschap onder de doelgroep, wat van cruciaal belang is wanneer er met hen wordt samengewerkt. Dit zorgt er namelijk voor dat de doelgroep zelf gemotiveerd blijft.

2.2.2.2 Collaborative professionalism

Er wordt van de frontline professional niet alleen verwacht om de moeilijke bereikbare burgers te bereiken, het vertrouwen met hen op te bouwen en hun vaardigheden te ontwikkelen. Er wordt ook van hen verwacht samen te kunnen werken binnen een netwerk met zowel deze burgers, als professionals. Professionals vanuit de eigen organisatie, maar ook uit andere organisaties vanuit verschillende sectoren (Hoogendam, 2020). Binnen deze netwerken staat coproductie centraal, betekenende dat er gezamenlijk wordt bepaald wat de visie wordt en welke doelen er worden nagestreefd zodat er bij de organisaties binnen het netwerk een gevoel heerst waar men gezamenlijk verantwoordelijk is voor het eindresultaat (Adler et al., 2008). Ondanks de coproductie vindt er binnen dit netwerk een afweging plaats in hoeverre men de burgers betreft in het netwerk en het proces. De reaching en enabling strategieën zorgen ervoor dat de behoeften en wensen van de burgers in kaart gebracht worden. Dit kan voldoende zijn, er kan echter ook besloten worden om de burger aan te laten sluiten bij bijvoorbeeld vergaderingen om hen zo continue te betrekken in het proces.

Binnen deze netwerken krijgt de frontline professional te maken met verschillende organisaties en personen, ieders met eigen belangen en een eigen werkwijze. Toch wordt er gestreefd naar een succesvolle samenwerking waar 'samen doen' centraal staat. Volgens Hargreaves & O'Connor (2018) zijn er bepaalde factoren die bijdragen aan een succesvolle samenwerking. Zo wordt vertrouwen in het netwerk genoemd, het hebben van sterke onderlinge relaties en het hebben van vrijheid om fouten te maken en risico's te nemen. Adler et al. (2008) noemt deze relatief nieuwe vorm van professionalisme: 'collaborative professionalism'. Hierbij wordt er verwacht dat de frontline professional zowel met andere professionals als burgers binnen een netwerk kan samenwerken. En tegelijkertijd ook een rol speelt in het opbouwen van vertrouwen en steun binnen dit netwerk gezien dit de kansen op een succesvolle samenwerking ten goede komt (Ansell & Gash, 2008).

Samenwerken met burgers en professionals vanuit verschillende organisaties met ieders eigen belangen vergt veel van de frontline professional. Om deze samenwerking toch succesvol te laten verlopen en de actoren met elkaar te verbinden gebruikt de professional volgens Durose (2011) 'fixing' strategieën. Deze strategie gebruikt de professional om de belangen van de verschillende actoren op elkaar afstemmen op zo'n manier dat iedereen hiermee tevreden is. Om dit te bereiken wordt er vaak een samenwerking gerealiseerd tussen (de belangen van) verschillende partijen rondom een gemeenschappelijk doel, ook wel het opzetten van een netwerk. Dit opzetten van het netwerk, het afstemmen van de belangen en de actoren met elkaar verbinden noemt Williams (2013) ook wel 'boundary spanning'. De professional die dit ten uitvoering brengt heet dan ook wel een 'boundary spanner'. Een definitie ontbreekt, echter spreekt Williams (2013) over boundary spanners als: "*The connection between different constituencies. They deal with people on both sides of the boundary and specialize in negotiating the interactions between systems*" (Williams, 2010, p. 7).

Dekkers (2019) gaat in haar onderzoek dieper in op de boundary spanner in en geeft aan dat er een nieuw soort boundary spanner zijn intrede heeft gemaakt. Namelijk de 'frontline boundary spanner', een boundary spanner die voornamelijk acteert in de frontline waar die in direct contact staat met zowel de burgers als lokale partijen.

Volgens Dekkers (2019) kan de frontline boundary spanner een belangrijke rol spelen wanneer het gaat om het verbinden van de actoren binnen een netwerk zodat er op een succesvolle manier wordt samengewerkt. Deze rol richt zich met name op het creëren van raakvlakken. Het creëren van deze raakvlakken is een proces dat volgens Dekkers (2019) verdeeld kan worden in drie stadia waarbij er antwoord wordt gezocht op drie vragen: (1) met wie hebben we binnen het netwerk te maken? (2) waarom moet er actie ondernomen worden?

En (3) hoe kunnen ze dat doen? In elk stadium hanteert de professional een strategie om deze raakvlakken tussen de actoren voor te bereiden of te creëren. In het eerste stadium is het van belang om als professional de situatie te schetsen, hierbij wordt er met name gezocht naar potentiële bronnen van frictie zodat hier later op ingespeeld kan worden. Daarnaast positioneert de frontline boundary spanner zich als verbinder en aanspreekpunt binnen het netwerk. In het tweede stadium wordt er gezocht naar een gedeelde motivatie om tot gezamenlijke actie te komen. Hier probeert de frontline boundary spanner de actoren bewust te maken waarom zij samen actie moeten ondernemen en wat hun wederzijdse afhankelijkheid is. Het formuleren van gedeelde doelen en het creëren van betrokkenheid en verantwoordelijkheid onder de actoren zijn belangrijke onderdelen binnen dit stadium. In dit stadium wordt er dan ook nadrukkelijk aan de gang gegaan met het creëren van raakvlakken. In het derde stadium poogt de professional mogelijke barrières weg te nemen door praktijken van de actoren op elkaar af te stemmen en de juiste voorwaarden voor gezamenlijke actie te scheppen. Het opbouwen van vertrouwen speelt hierin een belangrijke rol, net als het faciliteren en mede mogelijk maken van effectieve communicatie. Voorbeelden hiervan zijn het organiseren van regelmatige vergaderingen en het creëren van directe communicatiekanalen (Dekkers, 2019).

2.3 De frontline professional als eenheid van analyse

De intrede van network governance en de opkomst van de frontline professional staan in lijn met elkaar. Zoals in vorig hoofdstuk is beschreven wordt er van de frontline professional verwacht samen te kunnen werken in een netwerk met zowel andere professionals als de burgers uit de buurt. Dit maakt dat ze altijd onderdeel zijn van een netwerk (Brandsen et al., 2012). Het is dit gegeven wat de samenhang tussen frontline professional en het netwerk waarin die zich begeeft interessant maakt om in te verdiepen. De samenhang tussen frontline professional en netwerk kan gezien worden als tweeledig die met elkaar in verband staan. Aan de ene kant speelt de frontline professional een rol in het opzetten, onderhouden en het succes van het netwerk. Aan de andere kant heeft het netwerk waarin de frontline professional zich begeeft impact op het functioneren van de professional (Loyens, 2018).

2.3.1 De samenhang tussen frontline professional en zijn netwerk

Een relatief groot deel van de literatuur die onderzoek doet naar welke factoren een netwerk succesvol maakt en welke condities de samenwerking bevorderen binnen dit netwerk bekijken dit vanuit een meso- en macroperspectief. Denk hierbij aan netwerkmanagement, de aanwezigheid van machtsrelaties en mogelijke oorzaken voor conflicten. Hierbij wordt voornamelijk het netwerk als geheel geanalyseerd (Ansell & Gash, 2008; Lecy et al, 2014). Verschillende onderzoeken wijzen echter uit dat wat er op microniveau gebeurt, tussen individuen, een cruciale rol speelt met betrekking tot de vorming van het netwerk en een succesvolle samenwerking daarbinnen. Hierbij ligt de focus op de actoren en relaties binnen het netwerk. Zijn ze er bijvoorbeeld van bewust dat ze elkaar nodig hebben, zijn ze toegewijd aan het doel, is er vertrouwen binnen het netwerk en hoe is de communicatie tussen de actoren (Ansell & Gash, 2008; Loyens, 2018; van Hulst et al., 2012). Volgens Ansell & Gash (2008) zijn het dan ook individuele personen binnen een netwerk die een steeds belangrijkere rol spelen bij de vorming en het succes van een netwerk. Om vertrouwen en toewijding binnen een netwerk te creëren zijn er acties nodig op microniveau, zoals het bewust maken van de partijen waarom er actie ondernomen moet worden en welke wederzijdse afhankelijkheid er is (Dekkers, 2019). Het zijn deze 'boundary spanning' activiteiten die sinds de intrede van network governance worden gezien als sleutelactiviteiten voor een duurzame en succesvolle samenwerking (Meerkerk & Edelenbos, 2014; Williams, 2013). Zoals in vorig hoofdstuk (2.2.2.2: collaborative professionalism) is beschreven is het de frontline professional die een cruciale rol hierin vervuld.

Omgekeerd heeft het netwerk waarin de frontline professional zich begeeft ook invloed op het functioneren van de frontline professional. Volgens Loyens (2018) is het opmerkelijk dat dit onderwerp onderbelicht is binnen de literatuur. Vanuit verschillende onderzoeken blijkt dat het netwerk, met de aanwezige actoren en relaties, een significante rol speelt bij het uiteindelijke functioneren van de frontline professional (Considine & Lewis, 2003; Hupe & Hill, 2007; Keiser, 2010). Wat voor rol dit netwerk precies speelt is echter niet duidelijk. Zo geven Hupe & Hill (2007) wel aan dat de aanwezige relaties en het gevoel van vertrouwen en steun binnen het netwerk invloed hebben op de beslissingen die de professional uiteindelijk neemt. Met de informatie dat er een verband is tussen het succes van een netwerk en de wezenlijke rol van de frontline professional binnen dit netwerk, is het Loyens (2018) die pleit dat het merkwaardig is dat er in toenemende mate netwerken worden opgericht. Er is namelijk niet voldoende bewijs in hoeverre deze de prestaties en het functioneren van de frontline professional ook daadwerkelijk verbeteren.

2.4 Network governance in de sport

2.4.1 Het Nationaal Sportakkoord

Een recent voorbeeld waaruit blijkt dat ook binnen de sport een network governance structuur wordt toegepast is de totstandkoming en implementatie van het Nationale Sportakkoord in Nederland. De totstandkoming van het Nationale Sportakkoord is een samenwerking tussen partijen uit verschillende sectoren zoals het Ministerie van VWS, NOC*NSF, de provincies, maatschappelijke organisaties en het bedrijfsleven. Gezamenlijk hebben zij zes ambities geformuleerd. Deze totstandkoming heeft plaatsgevonden in een network governance structuur op nationaal niveau (VWS, 2018). Het Nationale Sportakkoord gaat er echter vanuit dat de uitvoering van het beleid, deze zes ambities, op lokaal niveau plaatsvindt en heeft dus een decentralistisch karakter. De regionale en lokale partijen worden aangemoedigd om het Nationale Sportakkoord naar de lokale context te vertalen zodat er uiteindelijk lokale sportakkoorden tot stand komen waar lokale organisaties uit verschillende sectoren aan meewerken en achter staan. Binnen deze lokale akkoorden wordt er bepaald welke partijen er aan de slag gaan met de ambities uit het Nationale Sportakkoord en hoe deze hier invulling aan geven. Er worden vervolgens lokale netwerken gevormd om de ambities vanuit lokaal en nationaal niveau te verwezenlijken (VWS, 2018). Binnen deze lokale netwerken is er vaak een variëteit aan organisaties en professionals aanwezig vanuit verschillende sectoren. Denk hierbij aan het onderwijs, de zorg, het bedrijfsleven en de overheid.

Grix & Phillpots (2010) stellen echter dat deze governance gedachte niet voor alle sectoren werkt. Waarbij zij de sportbeleidssector in Engeland als voorbeeld nemen. Zo geven zij aan dat het vaak lijkt alsof de regie op lokaal niveau ligt en de partijen op dat niveau tamelijk vrijuit kunnen bepalen wat er gebeurt. Onderliggend speelt er in de praktijk echter vaak meer, zoals onevenredige machtsverhoudingen, afhankelijkheid van middelen en de verschillende belangen van de partijen binnen het netwerk. In Engeland blijkt de nationale overheid vaak het zeggenschap te behouden, zo bepalen zij aan de hand van indicatoren welke organisaties geld krijgen en welke niet. De actoren passen hun gedrag aan op de indicatoren van de overheid waarmee de overheid toch invloed heeft op de vorming van het lokale sportbeleid. Grix & Philpotts (2010) noemen dit ook wel de aanwezigheid van 'asymmetrische machtsverhoudingen'.

2.4.2 De buurtsportcoach

De buurtsportcoach kan gezien worden als een typische frontline professional. Zo staat die in direct contact met zowel de burgers, de overheid als lokale partijen en beschikt die over een grote mate van vrijheid waarin ze zelf kunnen bepalen hoe invulling wordt gegeven aan het beleid, ook wel de discretionaire ruimte. Deze vrijheid zien de buurtsportcoaches als een belangrijke randvoorwaarde om hun werk goed uit te kunnen voeren. Zo geeft het hun bijvoorbeeld de ruimte om snel in te spelen op de behoeften vanuit de doelgroep (Hoogendam, 2020). Hierin maakt de buurtsportcoach gebruik van de eerder besproken strategieën reaching en enabling. Om de doelgroepen te bereiken gaat de buurtsportcoach vooral langs de plekken waar de doelgroepen zich bevinden. Zo organiseren ze voor kinderen clinics in de schoolpauze terwijl ze bij ouderen thuis op bezoek gaan om een praatje te maken. Zijn deze doelgroepen eenmaal bereikt dan gaan ze bezig met het creëren van verdere betrokkenheid onder de doelgroep. Dit verschilt per buurtsportcoach en per doelgroep. Echter valt te herkennen dat ze een persoonlijke benadering gebruiken waarin ze luisteren naar de behoeften van de doelgroep en zichzelf herkenbaar als buurtsportcoach positioneren (van Lindert et al., 2017)

De taken van een buurtsportcoach zijn divers, zo houden ze zich onder andere bezig met een combinatie van het zelf of laten organiseren van sport- en beweegactiviteiten, samenwerkingsverbanden leggen of verbeteren en ondersteunen van managers en bestuurders (van Lindert et al., 2017). Typerend aan de buurtsportcoach is dat deze binnen zijn werk structureel te maken krijgt met een verscheidenheid aan actoren, vanuit verschillende sectoren. Hierin wordt er verwacht dat de buurtsportcoach een verbindende rol speelt. Bijvoorbeeld door samenwerkingsverbanden te leggen of te verbeteren. De definitie van het beroep buurtsportcoach laat zien dat de buurtsportcoaches hier oorspronkelijk ook voor zijn beoogd:

Buurtsportcoaches zijn combinatiefunctionarissen met als specifieke opdracht het organiseren van een sport- en beweegaanbod in de buurt en het maken van een verbinding tussen sport- en beweegaanbieders en andere sectoren als zorg, welzijn, jeugdzorg, kinderopvang en onderwijs. Er is altijd sprake van een combinatie met sport en bewegen. (Evaluatie Buurtsportcoaches, 2017, p. 170)

Van de 446 buurtsportcoaches die in 2017 meededen aan een landelijk onderzoek onder buurtsportcoaches geven zo goed als alle buurtsportcoaches aan samen te werken met zowel professionals binnen de eigen organisatie als met externe partijen en professionals. In ditzelfde onderzoek geeft 60% van de buurtsportcoaches aan zelf deze samenwerking te initiëren en te fungeren als verbindende en centrale schakel binnen het netwerk. Hierin neemt de buurtsportcoach de rol van boundary spanner op zich en brengt lokale partijen en de burgers uit de buurt met elkaar in verbinding, loopt het contact bijna altijd via de buurtsportcoach en wordt de buurtsportcoach gezien als 'onmisbare spin in het web', dit kan duidelijk worden herkend als collaborative professionalism. Het is dan ook niet gek dat bij deze vorm de continuïteit als problematisch wordt gezien. Valt de buurtsportcoach weg uit het netwerk, dan ervaren de overige actoren vaak dat het gehele opgezette netwerk uit elkaar valt (van Lindert et al., 2017)

Een andere vorm waarbij de buurtsportcoach verbindingen legt, zet de buurtsportcoach een ketennetwerk op van samenwerkingspartijen. Hierbij brengt de buurtsportcoach de partijen in contact, wekt enthousiasme op en zorgt ervoor dat de partijen elkaar beter vinden. Vervolgens wordt de samenwerking voortgezet zonder de buurtsportcoach waardoor er een duurzame verbinding ontstaat en de buurtsportcoach zich uiteindelijk overbodig maakt. In de praktijk is het echter onduidelijk of deze duurzame verbinding zonder buurtsportcoach daadwerkelijk ook aanwezig is. Vaak verloopt het contact alsnog via de buurtsportcoach en blijft deze betrokken bij het netwerk (van Lindert et al., 2017).

De buurtsportcoaches vinden deze verbindende rol een belangrijk onderdeel van hun werk. Deze taak kost echter ook veel tijd, en wordt gezien als een van de meest tijdrovende taken van de buurtsportcoach. Zo kan het opbouwen van een netwerk soms maanden of jaren duren en de resultaten hiervan zijn nauwelijks te concretiseren. De buurtsportcoaches geven bovendien aan dat zij een verantwoordelijke baan hebben. Er wordt veel van verwacht, zowel vanuit de overheid als de praktijk. Dit zorgt voor een behoorlijke druk omdat deze verbindende rol veel tijd kost en de resultaten nauwelijks te concretiseren zijn, aan de andere kant hebben de actoren om hun heen wel veel verwachtingen van de buurtsportcoach (van Lindert et al., 2017).

3. Methoden

In dit hoofdstuk wordt de methode van het onderzoek beschreven en onderbouwd. Hierin wordt de selectie van respondenten, de dataverzamelmethode, de data-analyse en de kwaliteit van het onderzoek toegelicht.

3.1 Onderzoeksperspectief

Om de werkelijkheid door de ogen van de buurtsportcoaches te begrijpen en te analyseren is er gekozen om een kwalitatief interpretatief onderzoek te doen. Met behulp van kwalitatieve onderzoeksmethoden is getracht om sociale fenomenen en het perspectief vanuit de mens te kunnen beschrijven, analyseren en te interpreteren (Edwards & Skinner, 2009). Het interpretatieve karakter van het onderzoek tracht kennis te vergaren die het eigene beschrijft. Vervolgens wordt deze eigen kennis verklaard aan de hand van theorieën en concepten. Zo wordt er gepoogd om tot een passende en theoretische dekking te komen van het onderzochte verschijnsel (Boeije, 't Hart & Hox, 2016).

Hoe de buurtsportcoaches deze werkelijkheid zien kan worden vastgesteld door rechtstreeks met de buurtsportcoaches te praten en ze in staat te stellen om onbezwaard hun verhaal te vertellen (Boeije & Tijmstra, 2011). Het is dan ook de buurtsportcoach die binnen dit onderzoek centraal staat en waarbij kennis wordt vergaard die het eigene beschrijft. Zijn netwerk met betrekking tot de meidenbuurtsport, hoe de buurtsportcoach omgaat met de verschillende actoren binnen dit netwerk en hoe deze omgang met de actoren zich vertaalt naar de manier waarop meidenbuurtsport uiteindelijk wordt georganiseerd zijn allen aspecten die onderzocht zijn onder de buurtsportcoach.

3.2 Onderzoeksubjecten

3.2.1 Casegemeenten

In totaal zijn er binnen dit onderzoek vier gemeenten geselecteerd waar de buurtsportcoaches actief zijn. Deze vier gemeenten zijn Amsterdam, Tilburg, Den Bosch en Utrecht. Er is gekozen voor deze meervoudige casestudie vanwege twee redenen. Allereerst omdat dit de mogelijkheid geeft tot vergelijken, zowel bij contrasterende als vergelijkbare gevallen. Ten tweede omdat het selecteren van meerdere gemeenten de kansen vergroot om respondenten voor het onderzoek te vinden.

De keuze voor deze vier gemeenten is gebaseerd op verschillende redenen. Allereerst kunnen deze gemeenten geclassificeerd worden als relatief groot, hiervoor is gekozen omdat grote gemeenten meer fte's aan buurtsportcoaches hebben en vaker meedoen met nationale en lokale bewegestimuleringsprogramma's hetgeen de kans groter maakt buurtsportcoaches te vinden die actief zijn binnen de meidenbuurtsport (RIVM, 2018). Een andere reden is de verschillende wijze en schaal waarop meidenbuurtsport in de gemeenten is geïmplementeerd. Zo heeft vooronderzoek uitgewezen dat de gemeente Tilburg meidenbuurtsport stedelijk heeft georganiseerd. Eén buurtsportcoach is voor de gehele gemeente Tilburg verantwoordelijk voor de organisatie en uitvoering van meidenbuurtsport. Dit terwijl in de andere drie gemeenten de meidenbuurtsport per wijk is georganiseerd. Met name de grote gemeenten Amsterdam en Utrecht werken wijkgericht waar de focus ligt op de wijken met een lage sociaaleconomische status (SES). De laatste reden dat er voor deze vier gemeenten is gekozen is omdat de onderzoeker connecties heeft met enkele buurtsportcoaches binnen de gemeenten waardoor het vooronderzoek en het selectieproces van de respondenten soepeler uitgevoerd kon worden.

3.2.2 Selectie respondenten

Binnen dit onderzoek zijn twee dataverzamelmethode gebruikt, namelijk vragenlijsten en semigestructureerde diepte-interviews. Voor beide methoden bestaan de respondenten louter uit buurtsportcoaches die actief zijn binnen de meidenbuurtsport. Er is gekozen om alleen buurtsportcoaches te betrekken in dit onderzoek omdat de buurtsportcoaches in theorie vaak gezien worden als verbindende schakels binnen een netwerk die verschillende strategieën gebruiken om verbindingen te leggen. Daarnaast wordt er enkel op de buurtsportcoaches gefocust om zo een holistisch beeld te creëren hoe zij acteren binnen de meidenbuurtsport. Hetgeen bijdraagt om de werkelijkheid vanuit de buurtsportcoaches te kunnen begrijpen.

Het selectieproces van beide methoden is verschillend. Gezien deze verschillen wordt hieronder voor beide methoden toegelicht hoe de selectie van de buurtsportcoaches is gegaan.

3.2.2.1 Vragenlijsten

Een vereiste om de vragenlijst in te vullen als buurtsportcoach was dat deze actief is binnen de meidenbuurtsport. Het actief zijn binnen de meidenbuurtsport kan in het geval van de vragenlijst in de breedste zin van het woord worden geïnterpreteerd. Zowel buurtsportcoaches die op uitvoerend, coördinerend, organiserend en/of ondersteunend niveau actief zijn binnen de meidenbuurtsport werden als geschikt gezien om de vragenlijst in te vullen. Hiervoor is gekozen omdat het aantal buurtsportcoaches dat zowel actief is binnen de meidenbuurtsport als de casegemeenten, als dermate klein gezien kan worden. Hierdoor konden er geen harde eisen aan de respondenten worden gesteld. Om de buurtsportcoaches te benaderen is er gebruik gemaakt van de persoonlijke connecties van de onderzoeker binnen de desbetreffende gemeente. Er is gebruik gemaakt van dit persoonlijke netwerk omdat het ervoor zorgt dat de gewenste buurtsportcoaches ook daadwerkelijk de vragenlijst invullen. Vervolgens is er zowel via de e-mail als telefoon contact gezocht met de respondent waarbij het onderwerp van het onderzoek en het doel van de vragenlijst duidelijk is uitgelegd (Boeije, 2016).

3.2.2.2 Semigestructureerde diepte-interviews

Vanuit de vragenlijsten is er een selectie van buurtsportcoaches gemaakt door de onderzoeker wie interessant is voor een vervolg interview. Hierbij is gelet op het niveau waarop de buurtsportcoach actief is binnen de meidenbuurtsport. Waarbij de coördinerende en organiserende buurtsportcoaches als eerst werden geselecteerd. De reden hiervoor is dat met name de coördinerende en organiserende buurtsportcoaches bezig zijn met de relevante taken binnen dit onderzoek zoals verbinden, communiceren en coördineren. Gezien de buurtsportcoaches al participeerde in het onderzoek door het invullen van de vragenlijst kon er gemakkelijk contact opgenomen worden om een afspraak in te plannen voor het interview. Tijdens dit telefonische contact is het doel van het interview toegelicht en zijn de praktische zaken zoals de datum, tijd en plek van het interview afgestemd.

3.3 Dataverzamelingmethode

Binnen dit onderzoek zijn er twee verschillende dataverzamelingmethoden gebruikt, namelijk vragenlijsten en semigestructureerde diepte-interviews. Het gebruik van meerdere methoden wordt ook wel triangulatie genoemd (Edwards & Skinner, 2009). Er is gekozen voor deze combinatie van methoden omdat ze elkaar goed opvolgen en aanvullend werken. Zo hebben de vragenlijsten inzicht gecreëerd hoe het netwerk van de buurtsportcoaches, met de aanwezige actoren, binnen de meidenbuurtsport eruitziet. Vervolgens zijn op basis van de uitkomsten van de vragenlijsten onderwerpen en vragen opgesteld voor de semigestructureerde diepte-interviews. Met behulp van deze interviews is er achterhaald hoe de buurtsportcoaches omgaan met de verscheidene actoren binnen dit netwerk. Hierin staan de dilemma's binnen het netwerk en de manier waarop de buurtsportcoach hiermee omgaat centraal. Hieronder worden beide methoden verder toegelicht.

3.3.1 Vragenlijsten

Om een beeld te krijgen hoe het netwerk van de buurtsportcoach binnen de meidenbuurtsport eruitziet zijn er 12 vragenlijsten afgenomen onder de buurtsportcoaches, deze zijn gelijk verdeeld onder de vier gemeenten. Gezien het relatief lage aantal vragenlijsten wat afgenomen is kan dit niet worden gezien als een kwantitatieve methode. Elke vragenlijst is namelijk apart geanalyseerd waarbij het doel niet is om informatie in getallen uit te drukken en statistische conclusie te trekken (Verhoeven, 2018). De vragenlijsten maken namelijk deel uit van de sociale netwerkanalyse (SNA) waarop deze methode gebaseerd is. De SNA is een methode om de samenstelling van een netwerk in kaart te brengen (van Ravenhorst, 2017). Omdat het gaat om het in kaart brengen van een individueel netwerk, vanuit het oogpunt van de buurtsportcoach, wordt dit volgens Otte & Rousseau (2002) ook wel een 'ego network analysis' genoemd.

Binnen dit onderzoek ligt de focus van de SNA op het achterhalen welke actoren betrokken zijn binnen het netwerk van de buurtsportcoaches, hoe belangrijk de buurtsportcoach deze actoren vinden binnen het netwerk en hoe intensief er met de actoren wordt samengewerkt. De vragenlijsten, als onderdeel van de SNA, geven hiervoor de uitgelezen mogelijkheid omdat er middels gesloten vragen naar gerefereerd wordt. Dit is dan ook de reden waarom er voor deze methoden gekozen is. Aan de hand van de antwoorden op de gesloten vragen in de vragenlijst is er een figuur gemaakt van het netwerk van de buurtsportcoach binnen de meidenbuurtsport, met daarin de actoren waar de buurtsportcoach mee te maken krijgt. Dit figuur is te zien in het resultatenhoofdstuk in subhoofdstuk 4.1: Het netwerk van de buurtsportcoach binnen de meidenbuurtsport.

Daarnaast geeft het figuur inzicht in hoe belangrijk de buurtsportcoach de verschillende actoren binnen het netwerk vindt en hoe intensief hiermee wordt samengewerkt. De concepten 'belangrijk' en 'intensiteit' spelen een belangrijke rol binnen het figuur en vergen verdere uitleg. Hoe belangrijk de buurtsportcoach een actor vindt komt terug in het figuur omdat deze actoren vanuit het oogpunt van de buurtsportcoaches als meest invloedrijk worden gezien en daarmee impact hebben op de verdere organisatie van de meidenbuurtsport. De intensiteit van de samenwerking wordt weergegeven in het figuur omdat deze intensiteit ook de betrokkenheid en de rol van de actor en die van de buurtsportcoach binnen het netwerk bepaald. Zo kan er vrijblijvend samengewerkt worden waarbij er nauwelijks tot geen gezamenlijk verantwoordelijkheidsgevoel is voor het eindresultaat. Er kan echter ook zeer intensief samengewerkt worden waarbij er een groot gezamenlijk verantwoordelijkheidsgevoel voor het eindresultaat heerst (Goedee, 2015). Een verdere operationalisatie en analyse van beide concepten volgt in subhoofdstuk 3.4: Data-analyse.

3.3.2 Semigestructureerde diepte-interviews

In totaal zijn er acht semigestructureerde diepte-interviews afgenomen onder de buurtsportcoaches. Deze acht interviews zijn als volgt verdeeld onder de vier gemeenten: één uit Amsterdam, één uit Den Bosch, drie uit Utrecht en drie uit Tilburg. De reden voor deze onevenredige selectie heeft met name te maken met de beschikbaarheid en bereidbaarheid van de buurtsportcoaches om een interview af te nemen

De semigestructureerde diepte-interviews worden gezien als een vervolgstap op de vragenlijsten. Aan de hand van het theoretisch kader en de uitkomsten van de vragenlijst zijn er onderwerpen en vragen opgesteld voor het interview. Er is gekozen voor het afnemen van interviews omdat het de mogelijkheid geeft om gedetailleerde informatie te verzamelen. De onderzoeker krijgt door het stellen van open vragen en het doorvragen op antwoorden inzicht in de achterliggende gedachten van de buurtsportcoaches die anders onzichtbaar zouden zijn (Weiss, 1994). De semigestructureerde vorm van de interviews zorgt ervoor dat de onderzoeker aan de ene kant een richting voor ogen heeft met de opgestelde vragen, aan de andere kant geeft het de mogelijkheid om dieper in te gaan op de antwoorden van de buurtsportcoach. Een ander voordeel van deze vorm was dat de buurtsportcoach zelf eigen input kon inbrengen tijdens het interview waardoor er nieuwe en extra inzichten werden verkregen (Boeije, 2014).

Alle interviews zijn digitaal afgenomen via Microsoft Teams. Voorafgaand aan elk interview is er duidelijk gecommuniceerd met de buurtsportcoach dat het interview volledig geanonimiseerd wordt en of zij akkoord gaan met het opnemen van het interview zodat deze naderhand kan worden getranscribeerd en gecodeerd. De tijdsduur van de interviews varieerde van 45 tot 60 minuten.

3.4 Data-analyse

3.4.1 Sociale netwerkanalyse – vragenlijsten en semigestructureerde diepte-interviews

Met het oog op het doel van de sociale netwerkanalyse, een figuur maken van het netwerk van de buurtsportcoach binnen meidenbuurtsport, zijn er een drietal onderdelen bepaald waarop geanalyseerd is en waar het figuur op is gebaseerd. Allereerst het bepalen van de aanwezige actoren binnen de netwerken van de buurtsportcoaches. In de vragenlijst kunnen de buurtsportcoaches per partij kunnen aangeven of ze te maken krijgen met deze actor binnen de meidenbuurtsport. Bovendien is er aan het eind van de vragenlijst de optie om partijen aan te geven die nog niet eerder zijn genoemd zodat er een compleet beeld van de actoren geschetst kan worden. In bijlage één is de volledige vragenlijsten te vinden.

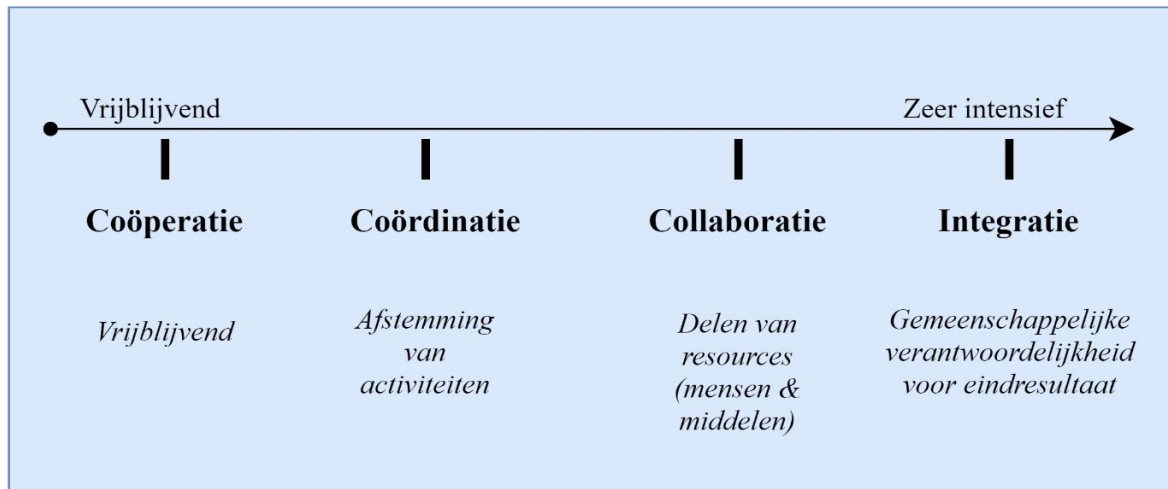
Het volgende onderdeel waar een analyse op heeft plaatsgevonden is hoe 'belangrijk' de buurtsportcoaches een actor vindt binnen het netwerk. Dit was een expliciete vraag in de vragenlijst waarop de buurtsportcoach de actor kon rangschikken van 'zeer onbelangrijk' (1 punt) tot 'zeer belangrijk' (5 punten). Vervolgens zijn alle vragenlijsten per actor nagegaan zodat er per actor een score uitkwam. Deze analyse is gedaan met het programma Qualtrics. Het is echter niet alleen deze score die heeft bepaald hoe belangrijk de buurtsportcoaches een actor binnen het netwerk vinden. Tijdens de interviews met de buurtsportcoaches is er doorgevraagd naar de redenatie achter het gesloten antwoord op de vragenlijst. Bovendien kwamen de actoren tijdens het verdere verloop van de interviews regelmatig terug. Tijdens het coderen van de interviews is er zo een overzicht gecreëerd wat de buurtsportcoaches over de verschillende actoren zeiden. Deze uitspraken zijn vervolgens geanalyseerd aan de hand van een drietal kenmerken die volgens Zaalmink (2007) inzicht geven of een actor van belang is binnen een netwerk. Deze drie kenmerken zijn: initiatief, eigenaarschap en vervangbaarheid.

Een voorbeeld van een uitspraak van een buurtsportcoach over de actor 'jongerenwerk' waaruit is af te leiden dat voor deze buurtsportcoach het jongerenwerk een zeer belangrijke en onvervangbare actor is: *"Voor ons is het jongerenwerk zeer belangrijk, en eigenlijk onvervangbaar, we doen ontzettend veel met ze samen"*. Belangrijk om te vermelden is dat de onderzoeker zijn eigen interpretatie van deze uitspraken uiteindelijk een rol heeft gespeeld in het bepalen hoe belangrijk een actor uiteindelijk is binnen het netwerk.

Het laatste onderdeel waar een analyse op heeft plaatsgevonden is de 'intensiteit' van de samenwerking tussen de buurtsportcoach en de verschillende actoren. Allereerst is deze intensiteit bepaald op het aantal contactmomenten per maand, zowel digitaal als fysiek, met de actor. Dit werd expliciet in de vragenlijst gesteld. In het programma Qualtrics is er per vragenlijst nagegaan hoeveel contactmomenten dit waren zodat er een overzicht gecreëerd kon worden met het gemiddelde aantal contactmoment per maand per actor.

Ten tweede is het gecreëerde overzicht met uitspraken van de buurtsportcoaches per actor gebruikt om de intensiteit van de samenwerking te bepalen. Goedee (2015) schetst binnen zijn onderzoek verschillende vormen van intensiteit van samenwerken. In figuur 1 is een overzicht van deze vormen te zien en op welke factoren deze zijn gebaseerd. Namelijk de vrijblijvendheid, afstemming van activiteiten, delen van resources (mensen & middelen) en het gemeenschappelijke verantwoordelijkheidsgevoel voor het resultaat. Het zijn deze factoren die de intensiteit van de samenwerking bepalen en waarop de uitspraken van de buurtsportcoaches zijn geanalyseerd. Een voorbeeld van een uitspraak van een van de buurtsportcoaches over de ouders waaruit blijkt dat er op een vrijblijvende manier wordt samengewerkt: *"Ik weet dat de ouders superbelangrijk zijn maar in mijn geval is het contact nog wat laagdrempelig. Ze weten wie ik ben en wat ik doe maar ik betrek ze nauwelijks bij de activiteiten"*.

Wederom speelt de eigen interpretatie van de uitspraken door de onderzoeker een rol in het bepalen van de intensiteit van de samenwerking. De analyse van de vragenlijsten heeft uiteindelijk bijgedragen om tot een basisstructuur van het resultatenhoofdstuk te komen.

Figuur 1: Intensiteit van samenwerken (in Goede, 2015).

3.4.2 Semigestructureerde diepte-interviews

Na het transcriberen van de interviews is de data met behulp van het programma NVivo gecodeerd en geanalyseerd. Er is begonnen met open coderen, hetgeen wat volgens Boeije (2016) gezien kan worden als het vergelijken van stukken tekst om vervolgens een code aan de relevante stukken tekst toe te kennen en die bij elkaar te plaatsen. Na het open coderen is er axiaal gecodeerd. Hierbij zijn de codes vanuit het open coderen gespecificeerd, bijgesteld waar nodig en onderverdeeld in hoofd- en subcodes. Hierbij is erop gelet dat de codes volwaardige begrippen betreffen zodat deze in het vervolg van het hoofdstuk duidelijk te herkennen zijn. Daarnaast zijn de overeenkomstige codes bij het axiaal coderen samengevoegd. In de laatste stap is er selectief gecodeerd. Hierbij worden er geen nieuwe codes meer toegekend maar worden de bestaande codes nogmaals geanalyseerd op samenhang of juist tegenstellingen. Op basis van de codering is het resultatenhoofd geschreven waarbij de codering heeft bijgedragen aan het opstellen van een basisstructuur en de invulling van het hoofdstuk zelf (Edwards & Skinner, 2009).

3.5 Kwaliteit van het onderzoek

3.5.1 Betrouwbaarheid

De betrouwbaarheid van het onderzoek gaat over de herhaalbaarheid van het onderzoek, worden er dezelfde resultaten behaald wanneer het onderzoek nogmaals wordt uitgevoerd? (Verhoeven, 2018). Gezien dit onderzoek interpretatief van karakter is en op zoek is naar percepties en gedachten van de buurtsportcoaches die plaats-, situatie en tijdsgebonden zijn, kan dit zorgen voor een lagere betrouwbaarheid. Percepties kunnen volgens Weick (1995) namelijk veranderen omdat ze persoonsgebonden zijn. Zo kan het zijn dat percepties en gedachten van andere buurtsportcoaches op een ander moment in een andere situatie verschillen van de buurtsportcoaches binnen dit onderzoek. De onderzoeker is zich hiervan bewust en heeft hier rekening mee gehouden tijdens het schrijven van de conclusie en discussie. Gezien de vragenlijsten echter uit vaste antwoordmogelijkheden bestaan kunnen deze maar op één manier geïnterpreteerd worden wat de betrouwbaarheid van het onderzoek enigszins verhoogd.

3.5.2 Validiteit

De validiteit van een onderzoek zegt volgens Bryman (2012) wat over de deugdelijkheid van een onderzoek en de minimalisatie van systematische vertekeningen. Dit onderzoek kent twee vormen van validiteit: de interne validiteit en de externe validiteit.

Volgens Verhoeven (2018) gaat de interne validiteit van een onderzoek over de mate waarin er juiste conclusies worden getrokken en er onderzocht wordt wat men ook zegt te onderzoeken. Zijn de bevindingen bijvoorbeeld juist geïnterpreteerd zodat ze een correcte weergave zijn van de realiteit. Binnen dit onderzoek is de interne validiteit gewaarborgd op een tweetal manieren. Zo is bij de interviews gebruik gemaakt van topiclijsten met daarin vooropgestelde vragen. Deze topiclijsten en vragen zijn zorgvuldig opgesteld waarbij er kritisch is gekeken of de vraag wel bijdraagt aan wat de onderzoeker ook daadwerkelijk wilt meten. Zo is er na elk interview nogmaals naar de vragen gekeken en waar nodig aangepast. Daarnaast heeft de onderzoeker het moment van het interview laten bepalen door de respondent en is er vooraf aan het interview duidelijk aangegeven wat het doel van het interview is en dat de data naderhand volledig anoniem verwerkt wordt. Dit draagt bij aan het verkleinen van sociaal wenselijke antwoorden en het vrijuit spreken van de respondenten (Boeije, 2016).

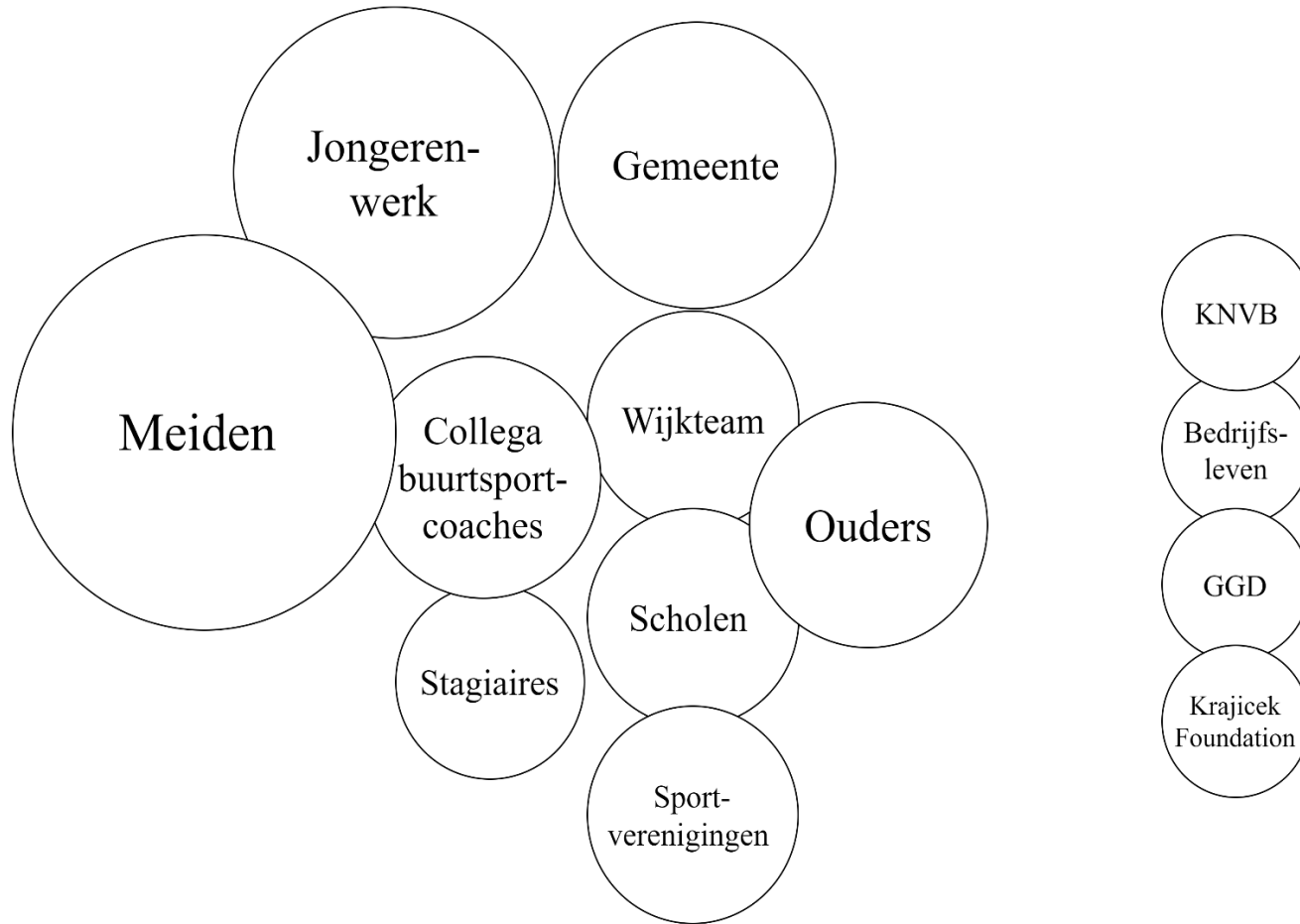
Volgens Verhoeven (2018) gaat de externe validiteit van een onderzoek over de generaliseerbaarheid, dus in hoeverre kunnen de conclusies van het onderzoek worden toegepast op de rest van de populatie. De externe validiteit van dit onderzoek is beperkt gezien deze acht buurtsportcoaches geen representatief beeld schetsen van de rest van de Nederlandse buurtsportcoaches. Dit maakt het vrijwel onmogelijk om de resultaten van dit onderzoek direct te generaliseren naar de rest van de Nederlandse buurtsportcoache. Om de externe validiteit te vergroten is er tijdens het onderzoek gebruik gemaakt van wetenschappelijke theorieën en concepten. Aan de hand van deze theorieën en concepten zijn zowel de data als de resultaten geanalyseerd (Boeije & Tijmstra, 2011). Daarnaast zijn er vier gemeenten betrokken in dit onderzoek waar de buurtsportcoaches werkzaam zijn. Dit maakt het mogelijk om deze onderling met elkaar te vergelijken waardoor er een bepaalde mate van generalisatie plaats kan vinden.

4. Resultaten

In dit hoofdstuk worden de belangrijkste resultaten van het onderzoek uiteengezet aan de hand van drie subhoofdstukken. Het eerste subhoofdstuk gaat in op het netwerk van de buurtsportcoach in de meidenbuurtsport. Vervolgens worden de belangrijkste actoren vanuit dit netwerk toegelicht: de meiden, het jongerenwerk en de gemeente. Hierin staat de omgang met deze actor centraal waarin de aanwezige dilemma's en hoe gaat de buurtsportcoach hiermee omgaat een belangrijke rol spelen. Dit alles vanuit het oogpunt van de buurtsportcoach. Vanuit de eerste twee subhoofdstukken zijn vervolgens kerninzichten te herkennen die in het laatste subhoofdstuk verder worden toegelicht.

4.1 Het netwerk van de buurtsportcoach in de meidenbuurtsport

Uit het onderzoek komt naar voren dat het netwerk van de buurtsportcoach in de meidenbuurtsport bestaat uit een verscheidenheid aan actoren. Zo staan ze allemaal in direct contact met de meiden zelf en een deel ook met de ouders, binnen dit onderzoek ook wel de burgers uit de buurt. Ook krijgt de buurtsportcoach binnen dit netwerk te maken met professionals vanuit zowel de eigen organisatie als professionals vanuit andere organisaties. Deze organisaties betreffen verschillende sectoren, zoals het onderwijs, de sport en zorg en welzijn. In figuur 2 is een figuur geschetst van het netwerk van de buurtsportcoach binnen de meidenbuurtsport. Het presenteren van dit netwerk is belangrijk omdat in het vervolg van het resultatenhoofdstuk gesproken wordt over een aantal van deze actoren en de omgang van de buurtsportcoach met deze actoren. Het figuur is opgesteld aan de hand van de gegevens uit de sociale netwerkanalyse en de semigestructureerde diepte-interviews. Voor een uitleg zie het methoden hoofdstuk (zie 3.4.1: Sociale netwerkanalyse). Centraal binnen het figuur staan de aanwezige actoren binnen het netwerk, hoe belangrijk deze actoren voor de buurtsportcoaches zijn en hoe intensief er met deze actoren wordt samengewerkt. Gezien het om een enkel figuur gaat, en dus een enkel netwerk, kan het geschetste netwerk in figuur 2 niet gezien kan worden als een daadwerkelijk netwerk van één van de buurtsportcoaches.

Zeer intensief

Neutraal

Zeer vrijblijvend

Intensiteit v/d samenwerking

Hoe groter de cirkel,
hoe belangrijker de actor

Figuur 2: Het netwerk van de buurtsportcoach binnen de meidenbuurtsport

Meidenbuurtsport: 'een vak apart, met een gewenste lange adem'

4.1.1 Toelichting van het netwerk van de buurtsportcoach in de meidenbuurtsport

Kijkend naar deze aanwezige actoren in figuur 2 dan wordt de eerdere uitspraak dat er een verscheidenheid aan actoren, en daarmee sectoren, binnen het netwerk aanwezig zou zijn van de buurtsportcoach bevestigd. Zo is de gemeente een overheidsinstantie, het jongerenwerk en wijkteam zijn zorg en welzijnsinstanties, de scholen kunnen worden gezien als het onderwijs en vertegenwoordigen de sportverenigingen de sportsector.

Het figuur is vormgegeven door middel van cirkels met daarin de actoren. Het is de grootte en de plek van deze cirkels op de horizontale as die van belang zijn om het figuur en daarmee het netwerk van de buurtsportcoach binnen de meidenbuurtsport te begrijpen.

Allereerst zijn de actoren geplaatst in cirkels van verschillende grootte. Hoe groter de omvang van de cirkel is, hoe belangrijker de buurtsportcoach deze actor binnen het netwerk van de meidenbuurtsport vindt. Wat meteen opvalt is dat de actor meiden de grootste cirkel betreft. Deze wordt dan ook gezien als de belangrijkste actor binnen het netwerk. Na de meiden wordt het jongerenwerk als belangrijkste actor gezien, met daaropvolgend de gemeente. Ook de ouders worden gezien als een belangrijke actor waar de buurtsportcoach mee te maken krijgt. Dit heeft met name te maken omdat de ouders een rol kunnen spelen wanneer het aankomt op wel of niet ondersteunen van hun dochters om te gaan sporten. De actoren wijkteam, sportvereniging en onderwijs worden allen gezien als belangrijk. De cirkels van de actoren KNVB, bedrijfsleven, GGD en Krajicek Foundation hebben de kleinste omvang en zijn dus het minst belangrijk binnen het netwerk. Dit betekent echter niet dat ze onbelangrijk zijn. Alle actoren die zijn weergegeven in het netwerk kunnen namelijk worden gezien als belangrijk voor de buurtsportcoach. Sommige actoren worden echter als belangrijker gezien dan anderen.

Ten tweede staat er op de horizontale as 'intensiteit van de samenwerking', met aan de linkerkant van de as een 'zeer intense samenwerking', in het midden een 'neutrale samenwerking' en aan de rechterkant van de as een 'zeer vrijblijvende samenwerking'. Eerder in de methode is uitgelegd waarop deze intensiteit is gebaseerd (zie 3.4.1: Sociale netwerkanalyse). Om de intensiteit van de samenwerking te bepalen wordt het midden van de cirkel genomen. Uit het figuur blijkt dat het de meiden zijn waarmee de buurtsportcoach het meest intensief samenwerkt. Deze zeer intensieve manier van samenwerken komt met name doordat de buurtsportcoach meerdere keren per week in direct contact staat met de meiden en activiteiten rondom de meiden worden georganiseerd. Na de meiden volgt het jongerenwerk waarmee op een intensieve manier wordt samengewerkt. Het is voornamelijk de afstemming van activiteiten en het delen van resources (mensen en middelen) die hiervoor zorgen. Zo is het jongerenwerk in verhouding tot de andere actoren vaak betrokken bij de activiteiten die de buurtsportcoach organiseert voor de meiden. Met de collega buurtsportcoaches wordt er ook intensief samengewerkt binnen het netwerk. Samen bereiden zij activiteiten voor en sparren over waar de kansen en uitdagingen liggen binnen de meidenbuurtsport. De gemeente, het wijkteam, de sportverenigingen en het onderwijs zitten ongeveer op hetzelfde niveau qua intensiteit van de samenwerking, namelijk een neutrale tot intensieve samenwerking. Bij de gemeente komt dit voornamelijk door het delen van resources. Terwijl bij het wijkteam, de sportverenigingen en het onderwijs het samen organiseren en uitvoeren van activiteiten de intensiteit bepaald. De samenwerking met de KNVB, het bedrijfsleven, de GGD en de Krajicek Foundation is 'vrijblijvend', het aantal contactmomenten per week is minimaal en de afstemming van activiteiten is incidenteel.

Vanuit figuur 2 kunnen er een drietal actoren worden aangewezen die vanuit het oogpunt van de buurtsportcoaches een cruciale rol spelen binnen het netwerk van de meidenbuurtsport. Deze actoren zijn: de meiden, het jongerenwerk en de gemeente. Gezien deze relevantie is ervoor gekozen om in het vervolg van het onderzoek te focussen op deze actoren.

4.2 Bespreking van de relevante actoren

In dit subhoofdstuk wordt er dieper ingegaan op de meest belangrijke actoren binnen het netwerk van de meidenbuurtsport: de meiden, het jongerenwerk en de gemeente. Hierin staat de omgang tussen de buurtsportcoach en de actoren centraal. Bij de uitleg van de meiden is ervoor gekozen om de doelgroep toe te lichten om vervolgens de rol van de buurtsportcoach binnen de omgang met de meiden uit te leggen aan de hand van de strategieën die zij toepassen. Bij het jongerenwerk en de gemeente spelen de dilemma's een prominentere rol, en is ervoor gekozen om bij deze actoren meer aandacht te besteden aan de dilemma's en welke rol de buurtsportcoach hierin vervuld. Uiteindelijk worden bij alle drie de actoren de gevolgen van de omgang op de organisatie van de meidenbuurtsport beschreven.

4.2.1 De meiden

Alle buurtsportcoaches geven aan de meiden als meeste belangrijke actor te zien binnen het netwerk van de meidenbuurtsport. In figuur 2 is de cirkel van de meiden dan ook het grootst qua omvang en staat het meest links op de horizontale as wat wijst op een zeer intensieve manier van samenwerken. De buurtsportcoaches geven aan de meiden centraal te stellen binnen de activiteiten die ze organiseren maar ze moeten de meiden hier echter wel eerst voor bereiken en verdere betrokkenheid creëren zodat ze ook worden behouden. Het bereiken en betrekken van de meiden wordt door meerdere buurtsportcoaches beschreven als 'een vak apart waar je een lange adem voor nodig hebt'. Een buurtsportcoach uit Utrecht beschrijft dit als volgt: ***"Ja pff nou het is toch wel een hele andere groep dan jongens. Soms denk ik wel is: 'waar ben ik aan begonnen? Want ja, meiden zijn meiden dus dat is best wel pittig hoor'"***.

Om de omgang tussen de buurtsportcoach en de meiden te begrijpen is het van belang om erachter te komen wat 'meiden meiden maakt' en waarom dit een 'pittige' doelgroep is om te bereiken en om betrokkenheid te creëren. De buurtsportcoaches geven hier een tweetal redenen voor. Allereerst is dat meiden in de leeftijdscategorie van ongeveer 12 tot en met 18 jaar sport en bewegen steeds minder als prioriteit zien. Zo krijgen ze het drukker met bijvoorbeeld school en besteden in toenemende mate aandacht aan hun uiterlijk en jongens. Een andere reden zit hem in de onzekerheid van meiden. Onzekerheid om in staat te zijn om op een publiek veldje in de buitenlucht mee te doen, maar ook onzekerheid over hun lichaam wat in de pubertijd zit. Daarnaast ook de onzekerheid of meiden wel of niet worden gesteund om te gaan sporten vanuit huis. Met name de meiden van islamitische afkomst, wat een relatief groot deel van de meiden betreft, is er niet zeker van of sporten en bewegen vanuit huis wordt ondersteunt. Een buurtsportcoach uit Tilburg zei hierover het volgende: ***"Meiden die mogen op een gegeven moment als ze ouder worden niet meer sporten van hun geloof. Die worden vanuit huis niet meer gestimuleerd om te gaan sporten waardoor ze vaak thuisblijven"***.

Het is mede door deze complexiteit waarom er veel aandacht wordt besteed aan de meiden zelf en deze centraal worden gesteld in de werkwijze van de buurtsportcoach. Vanuit de gesprekken met de buurtsportcoaches kan worden vastgesteld dat de buurtsportcoaches een actieve en doorslaggevende rol spelen wanneer het aankomt op het bereiken van de meiden en het creëren van verdere betrokkenheid onder de meiden. Deze rol vertaalt zich in het toepassen van verschillende strategieën. Het zijn deze strategieën die ook wel gezien kunnen worden als de omgang met de meiden. Hieronder worden deze strategieën verder toegelicht.

4.2.1.1 Het bereiken van de meiden

Uit het onderzoek komt naar voren dat er door de buurtsportcoaches twee strategieën worden gehanteerd om de meiden te bereiken, namelijk het hebben van een proactieve houding en het in dialoog gaan met de meiden waarbij hun wensen en behoeften worden meegenomen in de praktijk. De invulling van deze strategieën kan per buurtsportcoach nog wel eens verschillen.

Een proactieve houding

Vanuit het onderzoek komt naar voren dat alle buurtsportcoaches een proactieve houding hebben wanneer het aankomt op het in contact komen en bereiken van de meiden. Het merendeel van de buurtsportcoaches gaat meteen praktisch aan de slag door bijvoorbeeld langs de scholen te gaan tijdens de gymles en de meiden in de klas apart te nemen voor een activiteit. Zo maken de meiden persoonlijk kennis met de buurtsportcoach en krijgen ze meteen een beeld hoe de activiteiten eruitzien die de buurtsportcoach organiseert. Een andere methode om meiden te bereiken is aansluiten bij bestaande meidengroepen vanuit bijvoorbeeld het jongerenwerk of sportverenigingen. Een buurtsportcoach uit Utrecht kiest voor een zeer praktische aanpak waarbij ze na schooltijd op het schoolplein gaat staan en meiden direct aanspreekt: ***“In Kanaleneiland en in Overvecht ben ik gewoon letterlijk op het pleintje gaan staan en als er meiden voorbijliepen, dan stelde ik mezelf voor en dan zei ik van; ‘nou ik kom hier elke maandag of dinsdag, we gaan dan alleen met meiden sporten. Heb je zin om ook te komen?’”***

Een enkele buurtsportcoach geeft aan niet meteen praktisch aan de slag te gaan maar juist eerst de behoefte van de meiden in kaart te brengen zodat men hier vervolgens op kan inspelen. De volgende uitspraak van een buurtsportcoach uit Tilburg laat dit zien: ***“We hebben toen besloten om meer meiden te betrekken, hoe gaan we dat dan doen? Dat stukje heb ik opgepakt. Die meiden hebben ook behoefte aan sport, maar wel op een andere manier. Ik ga maar eens ontdekken hoe die behoefte eruitziet en hoe ik daarop kan inspelen”.***

In dialoog gaan & begrijpen

Uit het onderzoek komt naar voren dat de buurtsportcoaches nadrukkelijk kiezen voor het hanteren van een persoonlijke benadering. Zo gaan ze persoonlijk in gesprek met de meiden tijdens bijvoorbeeld een eerste en tweede kennismaking. In dialoog gaan en begrijpen wat de behoeften en wensen zijn vanuit de meiden speelt hierin een belangrijke rol.

Zo zorgen ze ervoor dat de meiden weten wie ze zijn, wat ze doen en wat voor activiteiten ze aanbieden. Dit is ook de eerste stap richting het opbouwen van vertrouwen met de meiden. Onderstaande passage van een buurtsportcoach uit Den Bosch laat zien dat zij de meiden probeert te begrijpen: ***“Ik probeer echt te luisteren naar die meiden, wat willen jullie? Wij kunnen wel zeggen dat het zo en zo moet, maar als die meiden wat anders zeggen dan moet je daar ook rekening mee houden en uiteindelijk op inspelen”.***

Een Utrechtse buurtsport heeft een vergelijkbare strategie: ***“Tijdens zo’n kennismaking vraag ik gewoon aan de meiden waar ze behoeften aan hebben en dat gaan we dan doen. Dit doe ik tijdens de activiteit namelijk ook”.***

4.2.1.2 Creëren van betrokkenheid onder de meiden

Wanneer de buurtsportcoach eenmaal contact heeft met de meiden, en omgekeerd de meiden weten wie de buurtsportcoach is en wat deze doet, dan is de volgende stap het creëren van betrokkenheid. Deze betrokkenheid zorgt er onder andere voor dat de meiden terug blijven komen naar de activiteiten die de buurtsportcoach organiseert en zo worden behouden. Er kunnen een tweetal strategieën worden herkend die door de buurtsportcoaches worden toegepast om betrokkenheid onder de meiden te creëren.

Vertrouwen

Het opbouwen van een persoonlijke band met de meiden en hiermee het creëren van een gevoel van vertrouwen wordt door alle buurtsportcoaches gezien als meest belangrijke aspect wanneer het aankomt om betrokkenheid te creëren en de meiden te behouden. Vertrouwen zorgt ervoor dat de meiden op hun gemak zijn, zich veilig voelen, persoonlijke verhalen durven te delen en met plezier naar de activiteiten komen. Dit zegt een buurtsportcoach uit Utrecht over het opbouwen van vertrouwen: ***“De rol van vertrouwen is echt gigantisch. Dat is volgens mij waar alles om draait. Het vertrouwen dat jij daar bent en dat ze bij je terecht kunnen. Maar ook het vertrouwen in elkaar dat je samen bezig bent en niet alleen”.***

Het opbouwen van dit vertrouwen met de meiden kan verschillende vormen aannemen. Een andere buurtsportcoach uit Utrecht geeft aan dat het bijvoorbeeld een praktische vorm kan aannemen, namelijk door simpelweg aanwezig te zijn. Zo blijkt uit onderstaande quote: ***“Ik ben echt het vertrouwde gezicht, en ik merk dat dat superbelangrijk is. Ik ben er echt elke week, zij vertrouwen mij hierdoor en daarom doen ze mee. Daarom zijn ze er, omdat jij er ook bent. Dat is echt het allerbelangrijkste”.***

Het opbouwen van vertrouwen kan echter ook pedagogische vormen aannemen. Hierbij ligt de focus op het meisje als individu en wordt er op een laagdrempelige manier persoonlijke aandacht geschonken aan het meisje. Een buurtsportcoach uit Amsterdam legt dit als volgt uit: ***“Een vertrouwensband bouw je ook persoonlijk op. Je gaat het gesprek aan met een meisje en stelt veel vragen: ‘wat zijn je hobby’s?’, ‘waar zit je op school?’ of heel simpel ‘hoe gaat het met je?’ [...] Je moet niet te veel pushen en zorgen dat het vrijblijvend is. Toch voel ik mezelf wel is een grote zus of hulpverlener”.***

Eigenaarschap

De helft van de buurtsportcoaches geeft aan dat ze de meiden nadrukkelijk betrekken tijdens de activiteiten. Zo wordt er bijvoorbeeld gezamenlijk besloten wat ze tijdens de activiteit gaan doen. Dit kan het beoefenen van een sport zijn zoals voetbal, maar wanneer de meiden meer behoefte hebben om een laagdrempelig spelletje te doen of te kletsen dan geeft de buurtsportcoach hier ook de ruimte voor. Dit flexibel opstellen, luisteren naar wat de meiden willen en hier vervolgens op inspelen is zeer belangrijk. Dit blijkt ook uit deze uitspraak van een buurtsportcoach uit Den Bosch: ***“Soms draait het ook om het gezellig samen zijn. Dat vinden ze ook heel belangrijk. Ik ga ze dan echt niet dwingen om te sporten. Dit kan juist averechts werken waardoor ik ze kwijt kan raken”.***

Het creëren van eigenaarschap onder de meiden ligt in lijn met de eerder besproken strategie ‘in dialoog gaan en begrijpen’. Wanneer de meiden eenmaal bereikt zijn is het volgens de buurtsportcoaches belangrijk om te blijven luisteren naar de meiden en hierop in te spelen. Als de meiden bijvoorbeeld inspraak hebben op wat ze tijdens een activiteit gaan doen dan wordt er een bepaalde mate van eigenaarschap ontwikkeld. Vooral als ze vervolgens zelf moeten helpen om dit te organiseren. Een van de buurtsportcoaches uit Tilburg zegt hier het volgende over: ***“Als we besloten hebben dat we iets leuks gaan doen dan vraag ik: ‘Oké wie gaat dit regelen en wat is hiervoor nodig?’ Op die manier gaan ze zelf dingen regelen. En ze komen zelfs met eigen ideeën. Dan vragen ze aan mij of ze een toernooitje mogen organiseren. Ja dat wil je natuurlijk graag, dat ze zelf initiatief tonen”.***

4.2.1.3 Gevolgen op de organisatie van meidenbuurtsport

Doordat er veel aandacht wordt besteed aan de meiden en deze centraal worden gesteld in de werkwijze van de buurtsportcoach zijn er een tweetal gevolgen te herkennen op de organisatie van de meidenbuurtsport. Allereerst heeft de proactieve houding en het in gesprek gaan met de meiden ervoor gezorgd dat de buurtsportcoaches erachter zijn gekomen dat meiden graag activiteiten bijwonen met enkel en alleen meiden, waar de focus niet op competitie ligt. Deze activiteiten zijn nog meer in trek wanneer ze binnen plaatsvinden. Meiden voelen zich bij dit soort activiteiten zekerder, minder bekeken en het is voor de buurtsportcoach makkelijker om een vertrouwde omgeving te creëren in een ruimte die niet voor iedereen toegankelijk is en waar enkel en alleen meiden aan deelnemen. Een duidelijk gevolg hiervan op de organisatie van meidenbuurtsport is dat de buurtsportcoaches hierop inspelen door activiteiten aan te bieden voor enkel en alleen meiden in bijvoorbeeld een gymzaal waar niet alleen sport centraal staat maar net zo goed het spelen van spelletjes en het samen zijn.

Het tweede gevolg op de organisatie kan gezien worden als overkoepelend. Zo zegt een van de buurtsportcoaches het volgende: **“Voor mij draait het nu even om de meiden. De rest komt nog wel”**. De meiden worden namelijk zo centraal gesteld dat dit verdere uitwerking heeft op de algehele vormgeving van het netwerk. Denk hierbij bijvoorbeeld aan de aanwezige actoren binnen het netwerk en welk van deze actoren als belangrijker worden gezien dan andere. Na de meiden zelf zien de buurtsportcoaches het jongerenwerk namelijk als belangrijkste actor omdat deze onder andere een belangrijke rol speelt binnen de activiteiten die de buurtsportcoaches organiseren en zo bijdragen aan het vervullen van de behoeften en wensen van de meiden.

4.2.2 Het jongerenwerk

Uit het onderzoek komt naar voren dat de buurtsportcoaches het jongerenwerk als een belangrijke actor zien waarmee intensief wordt samengewerkt. De doelstelling van het jongerenwerk om met meiden te werken wordt door een van de buurtsportcoaches omschreven als: **“Het jongerenwerk wil gewoon echt contact houden met de meiden, weten wat er speelt zodat ze hier ook op in kunnen spelen”**. Ook andere buurtsportcoaches geven gelijkwaardige antwoorden waaruit op te maken is dat zij net als de buurtsportcoaches de meiden willen bereiken en betrokkenheid onder hen willen creëren. Uit het onderzoek komt naar voren dat er een tweedeling is te zien wat betreft de omgang met het jongerenwerk onder de buurtsportcoaches. Waar zes van de acht buurtsportcoaches inspeelt op de overeenkomstige doelstelling en er een vorm van samenwerking plaatsvindt tussen beide partijen, zijn er ook buurtsportcoaches die juist problemen ervaren door de overeenkomstige doelstelling en beide partijen elkaar in situaties dwarsbomen. Beide omgangsvormen, collaboratie en concurrentie, worden hieronder verder toegelicht.

4.2.2.1 Collaboratie

Hier wordt het jongerenwerk erkent als belangrijke actor en wordt er op een redelijk intensieve tot intensieve manier met elkaar samengewerkt. Zo verzorgen ze samen activiteiten voor de meiden, hebben hiervoor regelmatig contact en voelen ze zich tot op zeker hoogte samen verantwoordelijk voor het eindresultaat. De buurtsportcoaches zien hierin vooral de waarde van het jongerenwerk wat betreft het pedagogische aspect, hetgeen waar de buurtsportcoaches niet voor opgeleid zijn. Zo praten ze veel met de meiden over hun dagelijkse leven en problemen, waarmee ze een positieve bijdrage leveren aan het creëren van een vertrouwde omgeving. Beide partijen zien elkaar als een aanvulling. Beiden willen ze meiden bereiken en erkennen ze dat een samenwerking hieraan kan bijdragen.

Binnen deze samenwerking is er sprake van een verdeling van taken. Zo blijkt uit onderstaande quote van een buurtsportcoach uit Tilburg: ***“Van vroeger uit is er een tweedeling gemaakt. Wij gaan dus echt bezig met sport, en nja het jongerenwerk is meer gefocust op de meiden zelf. Waar ze mee zitten, of gewoon hoe het met ze gaat”.***

Verzorgt een mannelijke buurtsportcoach de activiteiten voor meiden dan wordt de samenwerking met het jongerenwerk zelfs als onmisbaar gezien. Zo geven de twee mannelijke buurtsportcoaches expliciet aan dat zij zonder de aanwezigheid van een vrouwelijke jongerenwerkster geen activiteiten organiseren. Ze zijn zich ervan bewust zijn dat ze met meisjes in de pubertijd werken, een doelgroep waar je als volwassen man extra op je houding en bedoelingen moet letten. Een mannelijke buurtsportcoach uit Tilburg omschreef dit als volgt: ***“Ik heb dus voor m'n eigen veiligheid een vrouwelijke jongerenwerkster bij me. Als die ziek is of zo, dan gaat het gewoon niet door. Ik wil mezelf gewoon altijd beschermen door een vrouwelijk persoon aanwezig te hebben bij de activiteit. Je weet echt nooit hoe dingen kunnen lopen, ook al doe je volgens jezelf niks verkeerd. Verhalen die kunnen altijd naar buiten komen en een eigen leven gaan leiden. Dat kan ik mij gewoon echt niet permitteren.***

Dilemma's

Uit het onderzoek komt naar voren dat de buurtsportcoaches mogelijk te maken krijgen met een tweetal dilemma's wanneer zij samenwerken met het jongerenwerk. Allereerst is dit het vooropstellen van het eigen belang door het jongerenwerk en hiernaar handelen. Waar het bereiken van de meiden nog als gemeenschappelijke doelstelling gezien kan worden, geldt dit niet altijd voor de invulling van de activiteiten. Sporten en bewegen met meiden, en praten en contact houden met meiden kunnen gezien worden als twee verschillende doelstellingen en invullingen van een activiteit. Het is niet vanzelfsprekend dat ze elkaar aanvullen, zo kunnen ze ook met elkaar botsen. Onderstaande uitspraak van een buurtsportcoach uit Utrecht bevestigt dit: ***“Soms dan werd ik wel eens halverwege mijn activiteit afgekapt omdat het jongerenwerk dan een andere activiteit wilde doen. Ja weetje, het maakt mij persoonlijk dan niet eens heel veel uit. Maar ik word hier gevraagd om een sportactiviteit te verzorgen en dan opeens halverwege beslist het jongerenwerk om een speurtocht te gaan doen. Zonder met mij te overleggen. Dat vind ik wel heel jammer ja”.***

Het tweede dilemma is het door elkaar heen lopen van taken en activiteiten. Zo ervaren de buurtsportcoaches dat men geregeld langs elkaar heen loopt qua activiteiten en er onduidelijkheid heerst wie waarvoor verantwoordelijk is binnen de activiteiten. Zo organiseren beide partijen wel eens activiteiten die vergelijkbaar zijn en waar ze elkaar goed zouden kunnen aanvullen. Toch komt het geregeld voor dat een samenwerking achterwege, zo lijkt uit onderstaand citaat van een buurtsportcoach uit Utrecht: ***“We lopen soms echt langs elkaar heen qua activiteiten. We organiseren dan bijna dezelfde activiteit voor de meiden, maar lopen dan gewoon langs elkaar heen. Dan zijn we echt niet goed bezig hoor”.***

Ook de afstemming van taken rondom activiteiten loopt geregeld langs elkaar heen. Een voorbeeld hiervan geeft een buurtsportcoach uit Den Bosch: ***“Nou ja, kijk, het jongerenwerk die is er echt om contact te houden met de meiden. Wij als buurtsportcoaches zijn er echt om sportactiviteiten aan te bieden. En ja af en toe loopt dat wel echt door elkaar heen waardoor ik soms het gevoel heb dat ik een soort hulpverlener ben in plaats van sportcoach. Ik vind het lastig om daar dan wat van te zeggen, terwijl ik wel van mening ben dat de jongerenwerksters dit zouden moeten oppakken”.***

4.2.2.2 Concurrentie

Het is niet vanzelfsprekend dat het jongerenwerk als een belangrijke actor wordt gezien waarmee intensief wordt samengewerkt. Zo blijkt uit het onderzoek dat de gelijke doelstelling, het willen bereiken en behouden van de meiden, ook ervoor kan zorgen dat beide partijen elkaar in dwarsbomen, hetgeen de buurtsportcoach kan ervaren als een concurrentiestrijd en niet als een samenwerking.

Deze concurrentiestrijd om de meiden te bereiken en behouden is te herleiden naar de belangen van beide partijen, die in dit geval met elkaar botsen. Zo geeft een buurtsportcoach uit Amsterdam aan het liefst de meiden te zien sporten en bewegen, iets waar de jongerenorganisaties weinig tot geen aandacht aan besteden volgens deze buurtsportcoach. Zij willen contact blijven houden met de meiden, op de hoogte zijn wat er bij de meiden speelt en de groep bij elkaar houden omdat ze subsidies krijgen gebaseerd op het aantal aanwezige meiden bij hun sessies. Deze zelfde buurtsportcoach uit Amsterdam heeft het gevoel dat het jongerenwerk denkt dat de buurtsportcoaches met hun activiteiten de meiden willen afpakken. Hetgeen volgens de buurtsportcoach gevoelig ligt omdat het jongerenwerk hierdoor minder subsidies zou ontvangen: ***“Zijn we nou aan het samenwerken of aan het concurreren? Want ik heb het gevoel alsof sommige jongerenorganisaties ons als concurrent zien omdat wij zogenaamd die meiden willen afpakken. Terwijl mij gaat het echt alleen om die meiden, dat ze lekker sporten en goed in hun vel zitten. Dus ja, ik snap aan de ene kant wel een klein beetje dat ze hun meiden willen behouden aan de andere kant vind ik dat er te veel aan eigen hachje wordt gedacht”.***

Dilemma

Er is één kerndilemma te herkennen die een buurtsportcoach ervaart wanneer de omgang met het jongerenwerk niet als een samenwerking wordt ervaren maar als een concurrentiestrijd. Door de botsende belangen van beide organisaties is er een spanningsrelatie tussen beide partijen ontstaan. Hierin denken ze vooral aan hun eigen belang, hetgeen een verdere samenwerking in de weg staat. De buurtsportcoach ervaart bijvoorbeeld weinig coöperatie en steun vanuit het jongerenwerk om meiden te laten sporten en in beweging te krijgen en begrijpt niet goed waarom deze hier niet voor open staan. Vanuit haar oogpunt zijn hier alleen maar voordelen aan verbonden. De jongerenorganisaties zien dit echter anders. Zo blijkt uit onderstaand voorbeeld van een buurtsportcoach uit Amsterdam:

“Voorbeeld, we organiseren een toernooi voor de meiden zodat ze de vereniging en nieuwe meiden leren kennen. Wat wij dan verwachten, of ik, dat jongerenorganisaties hiernaartoe komen met hun groep meiden, dat ze meedoen aan het toernooi en tegen hun meiden zeggen: ‘kijk je hier kan ook voetballen, hoe leuk is dat?’. Maar wat er nu gebeurt is dat de organisaties het kort noemen en absoluut niet het voortouw nemen en de meiden meenemen. Ik zou denken; ik heb meiden, en ik wil dat meiden gaan sporten dus ik neem ze mee. Maar dat doen ze niet. Het is allemaal een beetje aan je eigen hachje denken wat ik echt niet snap”.

4.2.2.3 Gevolgen op de organisatie van meidenbuurtsport

Vanuit het onderzoek komt naar voren dat de buurtsportcoach een belangrijke rol speelt wanneer het aankomt op welke vorm de samenwerking met het jongerenwerk aanneemt. Niet elke buurtsportcoach krijgt te maken met de geschetste dilemma's in beide omgangsvormen. Dit heeft onder andere te maken met de rol die de buurtsportcoach inneemt en de acties die de buurtsport onderneemt. Er kunnen drie rollen, met bijbehorende acties, worden herkend. Elk met gevolgen op de organisatie van meidenbuurtsport.

Allereerst kan de buurtsportcoach een verbindende rol op zich nemen. Om een samenwerking met het jongerenwerk te bewerkstelligen waar ze gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor het eindresultaat neemt de buurtsportcoach een proactieve houding in. Wanneer de buurtsportcoach bijvoorbeeld merkt dat de taken, verwachtingen en doelstellingen niet duidelijk zijn of door elkaar heen lopen dan neemt de buurtsportcoach het initiatief om met beide partijen om de tafel te gaan. Hierin zorgt die ervoor dat de activiteiten en taken op elkaar worden afgestemd en eerste opzet maakt met doelen. Hetgeen onderstaand citaat illustreert: **“De taken en verwachtingen moet je wel scherp hebben. En als dit niet automatisch gaat, dan gaan we samen aan tafel en zorgen we ervoor dat dit duidelijk wordt. Dit doe ik dan ook wel regelmatig”**. De buurtsportcoach is binnen deze rol ook bezig met het opbouwen van vertrouwen tussen beide partijen, bijvoorbeeld door het onderhouden van relaties en opbouwen van steun. Opmerkelijk is dat maar één buurtsportcoach deze rol inneemt. Met name omdat deze ene buurtsportcoach de samenwerking met het jongerenwerk als ‘zeer belangrijk’ ervaart en ze van ‘grote toegevoegde waarde zijn’ wanneer het gaat om het bereiken en betrekken van meiden. Zo kan er geconcludeerd worden dat wanneer de buurtsportcoach een verbindende rol inneemt en zorgt voor een integrale samenwerking waar ze gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor het eindresultaat, en ook gezamenlijk de meiden bereiken en behouden, dit uiteindelijk de organisatie van meidenbuurtsport ten goede komt.

De tweede rol die een buurtsportcoach kan innemen is die van de uitvoerder. Hier focust de buurtsportcoach zich vooral op het uitvoeren en ondersteunen van activiteiten en kan dan ook gezien worden als rol met een praktische insteek. Er is sprake van een samenwerking met het jongerenwerk maar er heerst nauwelijks een gevoel waar ze ook daadwerkelijk gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor het eindresultaat. Dit komt vooral doordat de focus op het eigen belang ligt. De buurtsportcoaches erkennen dat het beter kan, en beter moet. Het zijn met name de eerder geschetste dilemma’s in subhoofdstuk 4.2.2.1: Collaboratie, waar de buurtsportcoaches tegen aan lopen en vervolgens een passieve rol spelen om op te lossen. Hetzelfde geldt voor vertrouwen. Ze erkennen dat het belangrijk is, maar spelen geen actieve rol om dit op te bouwen. Vanuit het onderzoek komt naar voren dat meer dan de helft van de buurtsportcoaches deze uitvoerende rol inneemt. Er wordt samengewerkt en er worden (gezamenlijke) activiteiten georganiseerd, echter kan dit nog naar een hoger niveau getild worden door bijvoorbeeld de krachten te bundelen. Een buurtsportcoach uit Utrecht verwoordt dit als volgt: **“Het samen doen en samen doelen bedenken kan echt nog een stuk beter. Het is nu dat iedereen wel weet dat samenwerken beter is, maar in de praktijk kan het toch echt stukken beter en efficiënter. [...] Elke partij heeft inderdaad zijn eigen identiteit maar er zou beter als één front samengewerkt kunnen worden waar we de krachten samen hebben gebundeld”**.

Deze rol kan vooral gezien worden als een gemiste kans om uiteindelijk de organisatie van de meidenbuurtsport ten goede te komen. Beide partijen voelen zich gematigd gezamenlijk verantwoordelijk voor het eindresultaat. Hierdoor heeft de samenwerking vooral een praktische insteek waardoor ze nog wel eens langs elkaar heen lopen wat betreft de taken en activiteiten. Waardoor het zou kunnen dat ze uiteindelijk minder meiden bereiken en behouden.

De laatste die een buurtsportcoach kan innemen is die van de zoeker. Het kernwoord binnen deze rol is onduidelijkheid. Zowel voor de buurtsportcoach zelf als het jongerenwerk is de rol van de buurtsportcoach niet duidelijk. Als gevolg hiervan wordt er vastgehouden aan het eigen belang, zowel door de buurtsportcoach als het jongerenwerk. Hierdoor is er geen gezamenlijke doelstelling en worden er nauwelijks tot geen gezamenlijke acties ondernomen. Dit resulteert erin dat de buurtsportcoach weinig steun en vertrouwen ervaart en het gevoel krijgt er alleen voor te staan.

Toen er aan een van de buurtsportcoaches werd gevraagd of ze zich ondersteunt voelt door de partijen binnen haar netwerk antwoordde ze het volgende: ***“Ja steeds minder eigenlijk wel. Dit is wel grappig dat je dit vraagt omdat de laatste tijd ik mijzelf soms echt afvraag of de partijen ook wel weten wat het nut kan zijn van een buurtsportcoach”.***

Deze rol typeert zich echter ook door optimisme. De buurtsportcoach beseft dat een samenwerking met het jongerenwerk belangrijk kan zijn om de meiden te bereiken en te behouden en wil hier ook naar handelen, zo blijkt uit het volgende citaat: ***“Voor volgend seizoen wil ik mij meer richten op de belangen van de jongerenorganisaties. Ik hoop dat wanneer ik dit weet we in het vervolg kunnen gaan samenwerken in plaats van concurreren”***

Deze onduidelijke rol van de buurtsportcoach heeft als gevolg dat er nauwelijks tot niet samengewerkt wordt met het jongerenwerk, hetgeen gevolgen heeft op de organisatie van meidenbuurtsport. Zo bereiken ze minder meiden en ligt de focus tijdens de opzet van de activiteiten vooral op de buurtsportcoaches zelf in plaats van een samenwerking. Zo stelt een buurtsportcoach uit Amsterdam dat ze voetbaltoernooien voor meiden moeten afzeggen omdat er te weinig animo voor is: ***“We hebben nu al drie keer een toernooi moeten afzeggen omdat er niet genoeg meiden zijn. Je wilt dit eigenlijk met elkaar organiseren maar je merkt nu gewoon dat vanuit de jongerenorganisaties weinig respons is”.***

4.2.3 De gemeente

Uit het onderzoek blijkt dat buurtsportcoaches van mening zijn dat de gemeente een belangrijke rol speelt binnen het netwerk en waarmee op een redelijk intensieve wijze wordt samengewerkt. Er is voor gekozen om de omgang met de gemeente verder toe te lichten omdat uit het onderzoek niet alleen blijkt dat de buurtsportcoaches de gemeente een belangrijke actor vinden maar juist ook omdat beleid een gevoelig onderwerp is. Wanneer er aan de buurtsportcoaches werd gevraagd of er binnen de gemeente waar zij werkzaam zijn beleid is omtrent meidenbuurtsport antwoorden zeven van de acht buurtsportcoaches dat zij hier niet van op de hoogte zijn. Een van de buurtsportcoaches uit Tilburg zegt hierover het volgende: ***“Dit is best confronterend eigenlijk. Want nee, dat weet ik eigenlijk helemaal niet. Terwijl ik zeker wel vind dat er beleid op zou moeten zijn. Misschien is het er ook wel. Maar ja, daar ben ik niet van op de hoogte nee”.***

Uit het onderzoek komt naar voren dat driekwart van de buurtsportcoaches van mening is dat er echter wel degelijk beleid zou moeten zijn omtrent meidenbuurtsport. Hoe en door wie dit beleid gevormd moet worden, en wat de rol van de buurtsportcoach hierin is hebben de buurtsportcoaches verschillende ideeën. Hierover meer in de beschrijving van de dilemma's. Wat wel duidelijk wordt vanuit de gesprekken met de buurtsportcoaches is dat de gemeente beschikt over een machtspositie. De buurtsportcoaches kunnen nog zo veel ideeën en plannen hebben, het is uiteindelijk de gemeente die bepaald of hiervoor ook subsidie wordt verstrekt. Dit blijkt uit onderstaand citaat van een buurtsportcoach uit Amsterdam:

“Misschien is het toeval, maar ik heb al twee keer gehad dat ik een plan had gemaakt en dit ging presenteren aan de gemeente maar dat ik word afgewezen. Ze zeiden dat ze dit al een keer geprobeerd hadden en dat het niet werkte. Ja dan denk ik wel: ‘Waarom heb ik dit hele plan dan gemaakt? Als jullie toch al zo goed weten wat jullie willen’”.

Dilemma's

Er treden twee dilemma's op wat betreft de omgang met de gemeente. Het eerste dilemma ligt in lijn met de machtspositie van de gemeente. Driekwart van de buurtsportcoaches die vinden namelijk dat de gemeente het voortouw moet nemen welke plannen er komen wat betreft meidenbuurtsport. Zij bepalen uiteindelijk toch wat er gebeurt. Vervolgens zijn het de buurtsportcoaches die de uitvoering van deze plannen op zich neemt. Hoe en op welke manier de buurtsportcoaches deze plannen ten uitvoering brengt is vervolgens aan hen. Het overige kwart is van mening dat beleid niet of nauwelijks het verschil gaat maken, de buurtsportcoaches doen vooral wat zelf goed voelt. Een buurtsportcoach uit Tilburg zegt hierover het volgende: ***"Ik ben wel tevreden eigenlijk hoe wij de meidenbuurtsport nu aanpakken. Ik niet weten wat er in het beleid zou moeten veranderen zodat wij meer meiden kunnen bereiken"***.

In beide gevallen blijkt dat de buurtsportcoach niet gemotiveerd is om een rol te spelen op beleidsniveau.

Het tweede dilemma treedt op wanneer de buurtsportcoach wel wordt gevraagd om op beleidsniveau mee te denken. Bijna alle buurtsportcoaches geven aan zichzelf geen plannenschrijver te vinden en zijn van mening dat hier te veel tijd in gaat zitten. Tijd die ze liever gebruiken om praktisch met de meiden bezig te zijn. Zoals hierboven aangegeven is driekwart van de buurtsportcoaches echter wel van mening dat er beleid omtrent meidenbuurtsport aanwezig moet zijn. Maar hun rol hierbinnen houden ze liever beperkt, zo blijkt ook uit de volgende uitspraak van een buurtsportcoach uit Tilburg: ***"Er wordt van mij verwacht dat ik een plan schrijf, maar ik ben geen plannenschrijver. [...] Eigenlijk zou ik met een beleidsmedewerker van sport moeten gaan zitten, hem mijn verhaal vertellen en zeggen wat ik nog wil doen. Dit is mijn ervaring, zet jij het maar op papier"***.

4.2.3.1 Gevolgen op de organisatie van meidenbuurtsport

De rol die de buurtsportcoach binnen de omgang met de gemeente inneemt kan het best getypeerd worden als de eerder beschreven rol van de uitvoerder (zie 4.2.2.3: Gevolgen op de organisatie van meidenbuurtsport). Er is sprake van een samenwerking en de buurtsportcoaches erkennen dat de gemeente een belangrijke actor binnen het netwerk is. Ze spelen echter een passieve rol wanneer het aankomt om deze samenwerking te verbeteren en een gevoel te creëren waar ze gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor het eindresultaat. Dit is mede omdat de buurtsportcoaches een machtspositie van de gemeente ervaren en omdat zij weinig tot geen interesse hebben om op beleidsniveau mee te denken.

Het is lastig te zeggen welke gevolgen dit uiteindelijk heeft op de organisatie van de meidenbuurtsport. Het overgrote deel van de buurtsportcoaches ziet echter wel de waarde in van een meer integrale manier van samenwerken waarbij beide partijen gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor het eindresultaat, dit kan bijvoorbeeld in de vorm zijn van een beleidsplan. Een beleidsplan kan namelijk ook helpen om na te denken over een volgende stap. Waar wil je naartoe met de meidenbuurtsport? Een buurtsportcoach uit Tilburg illustreert dit als volgt: ***"Ja, eigenlijk zou ik nu een plan moeten schrijven. Hoe wil ik het? Hoe zie ik het voor me? [...] Dus echt in de toekomst kijken. Ja dat zou mij, en ik denk de meiden ook, uiteindelijk wel heel erg helpen"***.

Hieruit is op te maken dat deze vooral passieve rol van de buurtsportcoach binnen de omgang met de gemeente als een gemiste kans gezien kan worden. Beide partijen kunnen elkaar aanvullen, maar de buurtsportcoach neemt hier geen verbindende rol in waardoor bijvoorbeeld een plan wat betreft meidenbuurtsport uitblijft.

4.3 Kerninzichten

In bovenstaande hoofdstukken is beschreven hoe de buurtsportcoach omgaat met de belangrijkste actoren binnen het netwerk van meidenbuurtsport en wat de gevolgen daarvan zijn op de organisatie van de meidenbuurtsport. Hieruit komen een aantal kerninzichten naar voren. Om tot deze kerninzichten te komen zijn alle omgangen tussen de aanwezige actoren binnen het netwerk en de buurtsportcoach meegenomen. Dit betekent dat ook de omgangen met een actor zoals het onderwijs of de sportvereniging is meegenomen. Tijdens het analyseren van de omgangen met deze andere actoren kwam naar voren dat deze grote gelijkenis treffen wat betreft de omgangen met de drie belangrijkste actoren binnen het netwerk.

4.3.1 Schetsen van de situatie

Uit het onderzoek komt naar voren dat de buurtsportcoaches praktische, actieve mensen zijn die het liefst met de meiden zelf bezig zijn. Dit maakt dat ze relatief weinig tijd besteden aan strategische vragen zoals: 'Met wie hebben we te maken binnen het netwerk van meidenbuurtsport?' 'Hoe bereiken en betrekken andere organisaties meiden?' 'En wat zijn hun belangen binnen de meidenbuurtsport?'. Dit schetsen van de situatie krijgt minder aandacht omdat met name de praktijk vooropgesteld wordt. Onderstaande passage van een buurtsportcoach uit Tilburg bevestigt dit: ***"Ik merk heel vaak dat ik maar gewoon aan de slag ga, en dan zie ik wel waar ik eindig. [...] En dit is denk ik ook de valkuil van veel buurtsportcoaches, die gaan gewoon hup aan de slag. Die gaan maar door, zonder echt te kijken wie er nog meer zijn en wat je nou echt wil bereiken"***. Het schetsen van de situatie kan gezien worden als een waardevolle eerste stap om een netwerk op te bouwen en tot een integrale manier van samenwerken te komen. Uit het onderzoek komt naar voren dat de buurtsportcoaches dit beseffen, het omzetten van dit besef tot het ondernemen van actie ontbreekt echter.

4.3.2 Formuleren van gezamenlijke doelen en duidelijke taken

Het onderzoek wijst uit dat het voor de buurtsportcoaches onduidelijk kan zijn wat ze als netwerk, of binnen een samenwerking met een actor, willen bereiken. Hetgeen resulteert in het hebben van geen, of vage, doelstellingen en onduidelijke taken. Hierdoor wordt er langs elkaar heen wordt gelopen binnen het netwerk. Vergelijkbare activiteiten worden apart van elkaar georganiseerd en bij de activiteiten die wel gezamenlijk worden georganiseerd komt het voor dat er geen duidelijke taakverdeling is. Een buurtsportcoach uit Amsterdam zegt hier het volgende over: ***"Voor aankomend seizoen lijkt het mij heel interessant om eens met al die organisaties om tafel te gaan, en is op te gaan schrijven en hardop uit te gaan spreken van: 'oké wat willen jullie met die meiden?'. [...] Hoe gaan wij als stadsdeel met alle partijen die er zijn ervoor zorgen dat we een gezamenlijk doel hebben met de meidenbuurtsport? En hoe kunnen we daar met alle organisaties een deel aan bijdragen. Ik denk dat we dat op dit moment gewoon niet van elkaar weten. We doen nu allemaal maar een beetje wat. Daar valt echt ontzettend veel winst te behalen"***.

Zoals deze buurtsportcoach impliceert valt er winst te behalen om als netwerk duidelijke gezamenlijke doelstellingen en taken te formuleren. Dit kan als een kans gezien voor de buurtsportcoach. Door bijvoorbeeld, zoals de buurtsportcoach aanhaalt, met de partijen om tafel te gaan en de behoeften en wensen uit te spreken. Hier ligt er de mogelijkheid om als buurtsportcoach een verbindende rol vervullen en op zoek te gaan naar gedeelde motivatie om tot gezamenlijke actie te komen. Uit het onderzoek blijkt echter dat de buurtsportcoach dit met name nog als een plan ziet waarvan de uitvoering tot nog toe ontbreekt.

5. Analyse

In het analyse hoofdstuk worden de resultaten uit het vorige hoofdstuk gekoppeld aan de inzichten vanuit het theoretisch kader om zo een diepere theoretische duiding te geven aan de resultaten.

5.1 De meiden staan centraal

Uit de resultaten komt naar voren dat de meiden zelf de belangrijkste actor zijn binnen het netwerk van de meidenbuurtsport waar op een zeer intensieve manier mee wordt samengewerkt. Volgens Bannink et al. (2013) kan dit ook wel herkend worden als 'revival of the local'. Hierbij wordt er samengewerkt met de burger, naar hen wordt geluisterd en worden ze gezien als deelnemers in het proces. De buurtsportcoaches hebben eigen strategieën om dicht bij de meiden te komen door ze allereerst te bereiken om vervolgens verdere betrokkenheid onder de meiden te creëren en ze zo te behouden. Het bereiken van de meiden doen de buurtsportcoaches door een proactieve houding aan te nemen en met de meiden in dialoog te gaan over de behoeften en wensen die zij hebben. Deze strategieën zijn te herkennen als 'reaching' strategieën (Durose, 2011). Zijn de meiden eenmaal bereikt dan is de volgende stap betrokkenheid creëren door een vertrouwensband met ze op te bouwen en eigenaarschap onder de meiden te creëren. Deze strategieën zijn te herkennen als 'enabling' strategieën (Durose, 2011).

Deze vorm van professionalisme waarbij de buurtsportcoaches strategieën toepassen om de burgers te bereiken en deel te laten nemen in het proces wordt ook wel 'democratic professionalism' genoemd, hetgeen aansluit bij de eerder besproken strategieën die de buurtsportcoach toepast (Dzur, 2008). Wat betreft de omgang tussen de buurtsportcoach en de meiden, als burgers uit de buurt, sluiten de inzichten vanuit de empirie dan ook aan bij de inzichten vanuit de theorie.

Het is echter niet uit de literatuur op te maken dat professionals binnen een netwerk in deze mate aandacht besteden aan een doelgroep zoals de buurtsportcoaches dat bij de meiden doen. Zoals uit de resultaten blijkt hebben de meiden namelijk invloed op algehele vormgeving van het netwerk. Het zijn de behoeften en wensen van de meiden waar het netwerk omheen wordt gevormd. Met deze reden wordt bijvoorbeeld het jongerenwerk als belangrijke actor gezien binnen het netwerk, zij kunnen namelijk een rol spelen in het vervullen van de behoeften en wensen van de meiden.

5.2 De buurtsportcoach als verbinder

Binnen het netwerk van de meidenbuurtsport krijgt de buurtsportcoach te maken met een verscheidenheid aan actoren uit verschillende sectoren, zo blijkt ook figuur 2. Met de intrede van 'network governance', waarbij de overheid niet meer het sturende orgaan is maar bestuurt via lokale netwerken, wordt er van de professional verwacht om binnen zulke netwerken te kunnen functioneren en om om te kunnen gaan met deze verscheidenheid aan actoren (Hoogendam, 2020; Stoker, 2006). Dit is ook het geval bij de buurtsportcoach en het netwerk van de meidenbuurtsport. Er wordt verwacht dat de buurtsportcoach samen met de aanwezige actoren het complexe vraagstuk 'meidenbuurtsport' op kan lossen door een beroep te doen op zijn 'connective capacities'. Ook wel het vermogen om een complex maatschappelijk vraagstuk aan pakken door middel van een samenwerking met verschillende actoren binnen een netwerk. Het zijn de Bruijn & Noordergraaf (2010) die hieraan toevoegen dat professionals, zoals de buurtsportcoaches, binnen dit netwerk steeds meer een verbindende rol vervullen. Hierbij horen taken zoals het opbouwen van vertrouwen met de actoren en een gedeelde motivatie zoeken om vervolgens als netwerk gezamenlijk actie te ondernemen. Hier komt bovenop dat vanuit de theorie blijkt dat deze verbindende rol op microniveau een positief effect heeft op de

vorming van een netwerk en of er binnen dit netwerk succesvol wordt samengewerkt (Ansell & Gash, 2008; Lecy et al., 2014). De resultaten uit dit onderzoek dragen op verschillende manieren bij aan deze theoretische inzichten.

5.2.1 Niet op (kunnen) treden als verbinder binnen het netwerk

Allereerst vergt het veel van de buurtsportcoach binnen de meidenbuurtsport om met deze verscheidenheid aan actoren binnen het netwerk om te gaan en om daarnaast ook nog een verbindende rol in te vullen. Het lukt de buurtsportcoach in beperkte mate om invulling te geven aan deze vorm van professionalisme, ook wel 'collaborative professionalism'. Het is met name de verbindende rol die de buurtsportcoach beperkt invult. Zo blijkt uit de resultaten dat één enkele buurtsportcoach een duidelijke verbindende rol vervuld binnen zijn netwerk. Dit terwijl de resultaten ook laten zien dat er mogelijkheden zijn om als verbinder binnen het netwerk op te treden. Denk hierbij aan de verschillende belangen van de actoren die binnen het netwerk aanwezig zijn en de onduidelijke doelen en taken tussen de buurtsportcoach en de actor(en).

Het is daarom interessant om te kijken naar de redenen waarom de buurtsportcoach deze mogelijkheden niet aangrijpt. Binnen de theorie wordt er voornamelijk aandacht geschonken aan de professionals die deze mogelijkheden wel aangrijpen en welke strategieën ze vervolgens toepassen om aan deze verbindende rol in te vullen (Durose, 2011; Hargreaves & O'Connor, 2018). Er wordt in mindere mate aandacht besteed aan de redenen waarom professionals deze verbindende rol niet (kunnen) invullen. Vanuit de resultaten komen er een tweetal redenen naar voren waarom de buurtsportcoaches binnen de meidenbuurtsport in mindere mate aandacht besteden aan een verbindende rol. Allereerst omdat de buurtsportcoaches de praktijk vooropstelt en de verbindende taken als minder relevant ziet of hier gewoonweg niet aan denkt omdat ze vooral bezig zijn op uitvoerend niveau. Dit komt overeen met wat eerder is beschreven in subhoofdstuk 5.1. Het zijn namelijk de meiden die centraal staan en waar de meeste tijd aan wordt gespendeerd. Dit is tevens ook een tijdskwestie. Tijd is voor de buurtsportcoach waardevol. De tijd die ze hebben spenderen ze aan het organiseren van activiteiten voor meiden. Dit maakt dat er nauwelijks tot geen tijd over is voor de verbindende taken. Een probleem wat vaker onder buurtsportcoaches voorkomt, zo blijkt uit het landelijke evaluatieonderzoek onder buurtsportcoaches (van Lindert et al., 2017).

De tweede reden is de minieme dekking vanuit strategisch en/of beleidsniveau.

Een voorbeeld van een vorm van dekking vanuit strategisch en/of beleidsniveau uit de resultaten is het opstellen van een beleidsplan voor de meidenbuurtsport. De buurtsportcoaches geven aan behoefte te hebben aan een dergelijk plan, maar vinden zichzelf niet geschikt om zelf zo een plan op te stellen. Hier zou de gemeente de buurtsportcoach in kunnen ondersteunen. Een beleidsplan kan voor de buurtsportcoach eveneens fungeren als een houvast, om vervolgens aan de hand van dit plan met partijen aan tafel te gaan zitten en gezamenlijk invulling aan dit plan te geven. Hierin kan dekking en steun vanuit strategisch en of beleidsniveau uiteindelijk resulteren in een verbindende rol van de buurtsportcoach.

5.2.2 Functioneren van de buurtsportcoach

Dat de buurtsportcoaches het soms lastig vinden om binnen hun netwerk om te gaan met de verscheidenheid aan actoren en een verbindende rol te vervullen sluit aan bij het onderzoek van Loyens (2018). In haar onderzoek pleit zij dat het merkwaardig is dat er in toenemende mate steeds meer netwerken worden opgericht zonder dat er voldoende bewijs is of dit netwerk ook het functioneren van de professional verbeterd. Dit is met name opmerkelijk omdat de professional dus een belangrijke rol kan spelen bij de vorming van een netwerk en of hierin succesvol wordt samengewerkt (Ansell & Gash, 2008).

De resultaten uit dit onderzoek sluiten aan bij het onderzoek van Loyens (2018) omdat het netwerk van de buurtsportcoach binnen de meidenbuurtsport niet per se voor een verbetering van het functioneren van de buurtsportcoaches zorgen. Hierin worden het ervaren van geen steun en vertrouwen vanuit het netwerk en de actoren genoemd als factoren die juist een negatieve invloed kunnen hebben op het functioneren van de buurtsportcoach. Vanuit theoretisch perspectief klinkt dit ook logisch, aangezien het wel ervaren van steun en vertrouwen vanuit het netwerk en de actoren een positief effect kunnen hebben op het functioneren van een professional (van Hulst et al., 2012).

5.2.3 De buurtsportcoach als frontline boundary spanner

Als laatst is het interessant om de kerninzichten vanuit dit onderzoek te koppelen aan de theorie waarin wordt gezegd dat wanneer professionals een verbindende rol innemen binnen een netwerk dit een positief effect kan hebben op de vorming van het netwerk en of er binnen dit netwerk een gedeelde motivatie heerst om vervolgens als netwerk gezamenlijk actie te ondernemen, ook wel een succesvolle samenwerking genoemd (Lecy et al., 2014). Het schetsen van de situatie en het formuleren van duidelijke taken en doelen, de kerninzichten vanuit dit onderzoek, kunnen gezien worden als verbindende taken, hetgeen Williams (2013) ook wel 'boundary spanning activities' noemt. Dekkers (2019) die voegt hieraan toe dat er een nieuw soort professional is, de 'frontline boundary spanner', die naast het uitvoeren van deze boundary spanning activities ook opereert in de frontlinie en in direct contact staat met zowel de burgers, de overheid als de lokale partijen.

De kerninzichten uit dit onderzoek geven echter aan dat de buurtsportcoaches binnen de meidenbuurtsport deze verbindende taken voor alsnog nauwelijks uitvoeren en met name zien als een taak voor de toekomst. De buurtsportcoach binnen de meidenbuurtsport kan op dit moment dan ook geen frontline boundary spanner worden genoemd. Hiervoor is die te veel bezig met het uitvoeren en ondersteunen van de activiteiten en te weinig bezig met het vervullen van een verbindende rol. Zowel vanuit theoretisch standpunt als empirisch standpunt kan dit echter als een gemiste kans gezien kan worden, het zou er namelijk voor kunnen zorgen dat een samenwerking met bijvoorbeeld het jongerenwerk niet als problematisch wordt ervaren maar als een toegevoegde waarde voor de organisatie van de meidenbuurtsport.

6. Conclusie

Binnen dit onderzoek is de wijze waarop buurtsportcoaches omgaan met de verscheidenheid aan actoren binnen het netwerk van de meidenbuurtsport en welke gevolgen deze omgang uiteindelijk heeft op de organisatie van meidenbuurtsport onderzocht. Door middel van kwalitatief onderzoek is er getracht inzicht te krijgen hoe het netwerk van de buurtsportcoach binnen de meidenbuurtsport eruit ziet, welke strategieën de buurtsportcoach toepast om binnen dit netwerk om te gaan met deze actoren binnen dit netwerk, om uiteindelijk inzicht te krijgen in hoeverre deze omgang ook gevolgen heeft op de inzet van het netwerk en daarmee op de organisatie van de meidenbuurtsport. Door middel van twaalf vragenlijsten en acht semigestructureerde diepte-interviews met de buurtsportcoaches is er getracht een antwoord te geven op de hoofdvraag van dit onderzoek: *'Hoe gaan buurtsportcoaches, actief binnen de meidenbuurtsport, om met de verscheidenheid aan actoren binnen het netwerk van meidenbuurtsport, en wat zijn de gevolgen hiervan op de organisatie van meidenbuurtsport?'*

Meidenbuurtsport: 'Een vak apart, met een gewenste lange adem'. Zo luidt de titel van dit onderzoek. Het is deze uitspraak van een buurtsportcoach die past bij de conclusie van dit onderzoek. Allereerst kan er geconcludeerd worden dat het netwerk van de buurtsportcoach binnen de meidenbuurtsport bestaat uit een verscheidenheid aan actoren vanuit verschillende sectoren, zoals de gemeente, het jongerenwerk, de meidenzelf en sportverenigingen. Vanuit het oogpunt van de buurtsportcoach zijn er een drietal actoren te herkennen die het belangrijkste zijn binnen het netwerk en waar op een dermate intensieve manier mee wordt samengewerkt: de meiden, het jongerenwerk en de gemeente. In het vervolg van het onderzoek is er gefocust op de omgang tussen de buurtsportcoach en deze actoren.

Het zijn de meiden zelf die als een complexe doelgroep worden beschreven waarbij het een vak apart blijkt om ze te bereiken en om verdere betrokkenheid te creëren. Toch zien de buurtsportcoaches de meiden als belangrijkste actor binnen het netwerk en stellen hen dan ook centraal binnen hun werkwijze. Ze passen eigen strategieën toe en spelen een doorslaggevende rol wanneer het gaat om het bereiken van de meiden en het creëren van verdere betrokkenheid zodat ze ook worden behouden. Hierin zijn ze proactief, luisteren naar de meiden, bouwen een vertrouwensband met ze op en creëren een vorm van eigenaarschap onder de meiden. Het gevolg hiervan is dat het netwerk om de meiden heen wordt vormgegeven en de buurtsportcoaches veel van hun tijd spenderen aan de meiden zelf.

Vanuit de omgang met het jongerenwerk en de gemeenten blijkt dat de buurtsportcoach een belangrijke rol speelt wanneer het aankomt op welke vorm de samenwerking aanneemt. Het is deze rol die vervolgens gevolgen heeft op de organisatie van de meidenbuurtsport. Het is hierin opvallend dat maar één enkele buurtsportcoach een verbindende rol vervult binnen de omgang met de actoren en binnen het netwerk. Binnen deze rol schenkt de buurtsportcoach aandacht aan het opbouwen van vertrouwen en steun met de actoren en neemt die het initiatief om met de partijen rondom de tafel te gaan wanneer er onduidelijkheden heersen. Deze verbindende rol zorgt bovendien voor een integrale manier van samenwerken waar men gezamenlijk verantwoordelijk is voor het eindresultaat. Driekwart van de buurtsportcoaches vervullen echter een uitvoerende en ondersteunende rol binnen de omgang met de actoren en binnen het netwerk. Binnen deze rol ligt de focus op het verzorgen en begeleiden van activiteiten voor de meiden, wat past bij de centrale werkwijze van de buurtsportcoaches.

Uit het onderzoek komen twee kerninzichten naar voren waar voor de buurtsportcoach binnen het netwerk van de meidenbuurtsport nog winst te behalen valt. Dit zijn het schetsen van de situatie van het netwerk en het opstellen van duidelijke doelen en taken met zowel de actoren als het netwerk als geheel. De buurtsportcoaches beseffen de waarde van deze verbindende taken, het omzetten van dit besef lijkt een kwestie van lange adem, tot op heden lukt dit ze namelijk nog niet. Beide kerninzichten maken dat het netwerk van de buurtsportcoach binnen de meidenbuurtsport op dit moment meer gezien kan worden als een netwerk dat uit losse samenwerkingsverbanden bestaat dan als één netwerk waarin de actoren integraal samenwerken en men gezamenlijk verantwoordelijk is voor het eindresultaat. Dit maakt dat de buurtsportcoach zich in mindere mate richt op verbindende taken zoals samenwerkingsverbanden leggen en het opbouwen van vertrouwen en steun, en meer richt op de uitvoerende en ondersteunende taken zoals het begeleiden van activiteiten.

7. Discussie

Dit laatste hoofdstuk gaat in op een theoretische reflectie, de beperkingen van het onderzoek en suggesties voor vervolgeonderzoek waarna er wordt afgesloten met aanbevelingen.

7.1 Theoretische reflectie

Er zijn een aantal theoretische reflecties die noemenswaardig zijn om te bespreken. Dit zijn zowel overeenkomsten, aanvullingen als verschillen.

Het zijn van Lindert et al., (2017) die beweren dat de buurtsportcoach als een 'frontline professional' gezien kan worden. De resultaten uit dit onderzoek bevestigen dat de buurtsportcoach binnen de meidenbuurtsport inderdaad als een frontline professional gezien kan worden. Ze opereren binnen de meidenbuurtsport in de frontlinie en krijgen hier te maken met actoren vanuit verschillende sectoren met eigen belangen en wensen. Waarna er vervolgens van de buurtsportcoaches verwacht wordt met deze actoren te kunnen samen werken. Hierin ervaren ze veel vrijheid om zelf invulling te kunnen geven aan hun taken, waarin ze vooral vertrouwen op hun kennis en kunde, hetgeen Lipsky (2010) ook wel als de 'discretionaire ruimte' beschrijft. Een typisch kenmerk van de frontline professional. Een van de actoren waar ervan verwacht wordt om mee samen te werken zijn de burgers. Het is Dzur (2008) die omschrijft dat het belangrijk is om de burgers nadrukkelijk te betrekken in het proces door hen er bijvoorbeeld van gerust te stellen dat hun wensen en behoeften worden meegenomen in het beleid. De buurtsportcoaches binnen de meidenbuurtsport geven hier een nieuwe dimensie aan. De meiden, in dit geval de burgers, worden binnen de werkwijze van de buurtsportcoaches zeer centraal gesteld. Ze worden niet betrokken in het proces, maar de meiden maken het proces. Durose (2011) die schetst twee vormen van strategieën om burgers te bereiken ('reaching') om vervolgens verdere betrokkenheid te creëren ('enabling'). Deze komen grotendeels overeen met de strategieën die de buurtsportcoaches gebruiken om de meiden te bereiken. Waar Durose (2011) echter nog vrij oppervlakkig blijft hoe deze strategieën er in de praktijk uit zien, kan dit onderzoek hier een aanvulling op geven. Het bereiken van de burger gebeurt namelijk door proactief te zijn als professional, naar de plekken toe te gaan waar ze zich bevinden en hier letterlijk aangeven dat er activiteiten voor hen georganiseerd worden. Hierin is een persoonlijke benadering van belang. Door zowel persoonlijke als praktische vragen te stellen kom je erachter wat de behoefte en wensen zijn. Bovendien is dit de eerste stap richting het bouwen van vertrouwen. Dit vertrouwen speelt bovendien een grote rol bij het creëren van verdere betrokkenheid. Dit bouw je op door allereerst aanwezig te zijn, week in week uit. Continuïteit is belangrijk als het gaat om het opbouwen van vertrouwen met de burger. Daarnaast bouw je vertrouwen op door persoonlijke aandacht te schenken en de burger niet te behandelen als een klant maar als individuele deelnemer. Als laatst moet je als professional flexibel zijn door in te spelen op de behoeften en wensen van de burger en deze in praktijk te brengen.

Vanuit de literatuur krijgt de rol van de professional als individu binnen een netwerk in toenemende mate aandacht. Zo zou deze een wezenlijke rol kunnen spelen in de vorming van een netwerk en een succesvolle samenwerking daarbinnen (Ansell & Gash, 2008; Lecy et al., 2014). Het zijn met name de verbindende taken, zoals het opbouwen van vertrouwen en het vinden van een gedeelde motivatie onder de actoren, die hierin als waardevolle taken gezien worden (van Hulst et al., 2012). De resultaten uit dit onderzoek sluiten hierbij aan, zij het door te bewijzen dat netwerken waar de buurtsportcoach nauwelijks tot geen verbindende taken uitvoert ook minder als een één netwerk gezien kan worden waar integraal wordt samengewerkt en een gedeelde motivatie heerst. Het is deze bevinding wat het interessant maakt om te kijken naar de redenen waarom professionals geen verbindende rol binnen een netwerk op zich nemen. Dit terwijl er wel mogelijkheden zijn. Dit blijkt echter een onderbelicht onderwerp binnen de literatuur. De resultaten uit dit onderzoek dragen bij om dit gat binnen de

literatuur op te vullen door een tweetal redenen te geven waarom professionals geen verbindende rol binnen een netwerk (kunnen) vervullen. Ten eerste is dit omdat zij de praktijk vooropstellen en hierdoor de verbindende taken als minder relevant zien of hier gewoonweg niet aan denken. Ten tweede is dit de minieme dekking vanuit strategisch en/of beleidsniveau. Het wel ervaren van dekking en steun zou de professional namelijk kunnen helpen om verbindende taken te vervullen of de relevantie hiervan in te zien.

Een laatste theoretische reflectie richt zich op de meidenbuurtsport als concept. Een landelijke evaluatie onder buurtsportcoaches in 2017 wijst uit dat 60% van de buurtsportcoaches zichzelf als verbindende en centrale schakel ziet binnen zijn netwerk, waarin die duidelijk activiteiten uitvoert van een 'boundary spanner' (Williams, 2013). De buurtsportcoach wordt hierin vergeleken met 'een onmisbare spin in het web'. De buurtsportcoaches binnen de meidenbuurtsport zijn in dit opzicht niet vergelijkbaar met de buurtsportcoaches uit deze landelijke evaluatie. Ze kunnen wel als onmisbaar beschouwd worden, maar dit is omdat ze verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van activiteiten met de meiden. Niet per se omdat ze als een spin in het web de actoren met elkaar verbinden. De meidenbuurtsport als concept en netwerk verschilt in dit opzicht met de buurtsport in het algemeen.

7.2 Beperkingen van het onderzoek en suggesties voor vervolgonderzoek

Ondanks dat er door dit onderzoek inzicht is gecreëerd hoe de buurtsportcoaches binnen het netwerk van meidenbuurtsport omgaan met de actoren en wat daarvan de gevolgen zijn voor de organisatie van meidenbuurtsport, kent het onderzoek verschillende beperkingen. Hieronder worden deze toegelicht met daarbij passende suggesties voor vervolgonderzoek.

De eerste beperking van het onderzoek is het niveau waarop de ondervraagde buurtsportcoaches actief zijn binnen de meidenbuurtsport. Binnen dit onderzoek zijn buurtsportcoaches meegenomen die op verschillende niveaus actief zijn binnen de meidenbuurtsport, zowel op verbindend, coördinerend, uitvoerend als ondersteunend niveau. Dit heeft uiteindelijk invloed gehad op de resultaten gezien de omgang met een actor verschilt wanneer een buurtsportcoach op verbindend niveau actief is of op uitvoerend niveau. Daarbij dient gezegd te worden dat deze selectie van buurtsportcoaches wel representatief is. Er is in eerste instantie gezocht naar buurtsportcoaches die met name op verbindend en coördinerend niveau actief zijn binnen de meidenbuurtsport. Echter bleek in de praktijk dat deze er nauwelijks waren binnen de gekozen gemeenten. Vervolgonderzoek zou zich echter wel enkel op deze verbindende en coördinerende buurtsportcoaches kunnen richten. In dat geval zou het advies zijn om geen casegemeenten te nemen maar landelijk op zoek te gaan naar buurtsportcoaches die op coördinerend en verbindende niveau actief zijn binnen de meidenbuurtsport.

De tweede beperking van het onderzoek richt zich op de sociale netwerkanalyse. Met een totaal van 12 afgenomen vragenlijsten is er een weergave kunnen maken van het netwerk van de buurtsportcoach binnen de meidenbuurtsport. Hierin zijn de aanwezige actoren verwerkt, hoe belangrijk de buurtsportcoaches deze actor vinden binnen het netwerk en hoe intensief hiermee wordt samengewerkt. De samenstelling van de vragenlijst in combinatie met het geringe aantal vragenlijsten maakt het dat andere belangrijke aspecten zoals het vertrouwen binnen het netwerk, de ervaring van steun en de aanwezige relaties tussen actoren niet uit de sociale netwerkanalyse op te maken zijn. Was dit wel het geval dan konden tijdens de interviews deze aspecten gemakkelijker aangehaald worden. Gezien deze aspecten belangrijk waren binnen het onderzoek zou dit tot meer en/of betere resultaten kunnen leiden.

Een suggestie voor vervolgonderzoek is om belangrijke aspecten zoals vertrouwen, steun en relaties binnen het netwerk te verwerken in de vragenlijst zodat er uit de sociale netwerkanalyse resultaten vloeien die in het vervolg van het onderzoek aangehaald kunnen worden. Een optie zou zijn om van de vragenlijsten een kwantitatieve methode te maken zodat er ook statistische conclusies kunnen worden getrokken. Hetgeen interessant kan zijn wanneer je naar aspecten kijkt zoals de rol van steun en vertrouwen binnen een netwerk.

De laatste beperking van het onderzoek valt samen met het kiezen van kwalitatief interpretatief onderzoek. Er is gevraagd naar de belevenissen en gedachten van buurtsportcoaches. Deze belevenissen en gedachten zijn volgens Weick (1995) context en persoonsafhankelijk. Wanneer dezelfde vragen aan andere buurtsportcoaches gesteld worden dan kunnen deze belevenissen en gedachten verschillen van de buurtsportcoaches die binnen dit onderzoek deelnemen. Dit maakt de generaliseerbaarheid van het onderzoek beperkt.

7.3 Aanbevelingen

Op basis van de uitkomsten van dit onderzoek kunnen er verschillende aanbevelingen worden gedaan met betrekking tot de organisatie van meidenbuurtsport en de rol van de buurtsportcoach hierbinnen. Deze aanbevelingen hebben zowel betrekking op operationeel niveau (de buurtsportcoach) als beleidsniveau. Hieronder worden de belangrijkste aanbevelingen toegelicht.

7.3.1 Positioneren als een verbinder binnen het netwerk

Uit de resultaten van het onderzoek blijkt dat de rol van de buurtsportcoach cruciaal is binnen het netwerk van de meidenbuurtsport. Zowel op verbindend als uitvoerend niveau spelen ze een grote rol om de meiden te bereiken en te betrekken. Toch vervullen de meeste buurtsportcoaches een uitvoerende en ondersteunende rol binnen het netwerk van de meidenbuurtsport. Dit terwijl er wel mogelijkheden aanwezig zijn binnen het netwerk om ook een verbindende rol te vervullen. En het is deze rol die vanuit de resultaten van dit onderzoek als waardevol wordt gezien. De eerste aanbeveling richt zich dan ook op het benutten van deze mogelijkheden en het positioneren als verbindende schakel binnen het netwerk. Deze aanbeveling is opgedeeld in drie aanbevelingen die elk gezien kunnen worden als een stadium.

Allereerst is het aan te bevelen om als buurtsportcoach actief bezig te gaan met de vraag: ‘met wie heb ik te maken binnen de meidenbuurtsport’? Dit betekent weten welke organisaties er nog meer bezig zijn met meiden maar ook in kaart brengen welke belangen zij hebben om met meiden bezig te zijn. Weten wie nog meer in het spel is kan gezien worden als het eerste stadium en een belangrijke stap in de voorbereiding om jezelf uiteindelijk als verbinder binnen het netwerk te positioneren.

In het tweede stadium is het aan te bevelen om samen met andere organisaties om de tafel te gaan zitten en in gesprek te gaan over de mogelijkheden die er liggen wat betreft meidenbuurtsport. Welke doelen hebben de organisaties? Zijn er raakvlakken te herkennen? Of kunnen deze nog gecreëerd worden? Een belangrijke stap hierin is het formuleren en opstellen van duidelijke gezamenlijke doelen en taken. Dit biedt een houvast voor de organisaties en bovendien kan je als netwerk ergens naartoe werken. Hierin ligt een duidelijke verbindende rol voor de buurtsportcoach. Allereerst om de organisaties aan tafel te krijgen en om vervolgens in gesprek te gaan over de doelen en taken zodat er uiteindelijk een gedeelde motivatie gecreëerd wordt om gezamenlijk actie te ondernemen.

De laatste aanbeveling voor de buurtsportcoaches is om jezelf te blijven positioneren als aanspreekpunt en verbinder binnen het netwerk. Dit betekent allereerst de vorige stadia en aanbevelingen blijven herhalen. Een netwerk kan namelijk door de tijd heen veranderen, net als de doelen van de organisaties. Ten tweede betekent dit ook actief bezig gaan met het opbouwen van vertrouwen en steun binnen het netwerk. Dit bouw je op door bijvoorbeeld te investeren in persoonlijke relaties maar ook door zelf afspraken na te komen en anderen hierin te ondersteunen.

7.3.2 Dekking vanuit strategisch/beleidsniveau

Deze aanbeveling richt zich op de organisaties waar buurtsportcoaches werkzaam zijn. Dit kunnen de gemeenten zelf zijn maar ook geallieerde organisaties zoals een gemeentelijk sportbedrijf.

De meidenbuurtsport kan gezien worden als een concept waar de richtlijnen zowel in de praktijk als op strategisch en of beleidsniveau veelal nog geschreven moeten worden. Het is met name op het strategisch en/of beleidsniveau waar de buurtsportcoaches ondersteuning nodig hebben. Waar de buurtsportcoaches met name kennis en kunde hebben op operationeel niveau, ontbreekt dit op strategisch en/of beleidsniveau. Een voorbeeld hiervan is dat de buurtsportcoaches zichzelf niet als plannenschrijver zien, ondanks dat ze wel tal van ideeën en plannen hebben. Hierin is dekking en ondersteuning gewenst zodat deze ideeën en plannen op papier komen te staan. Dit kan bijvoorbeeld in de vorm zijn van een beleidsplan met betrekking tot meidenbuurtsport. Dit is bovendien belangrijk omdat het netwerk dan niet alleen in de praktijk bestaat maar ook op strategisch niveau wat de duurzaamheid en kracht van het netwerk uiteindelijk alleen maar ten goede komt.

Literatuurlijst

- Adler, P. S., Kwon, S.-W., & Heckscher, C. (2007). Perspective—Professional Work: The Emergence of Collaborative Community. *Organization Science*, 19(2), 359–376. <https://doi.org/10.1287/orsc.1070.0293>
- Ansell, C., & Gash, A. (2008). Collaborative Governance in Theory. *Journal of Public Administration Research and Theory*, 18. <https://doi.org/10.1093/jopart/mum032>
- Bannink, D., Bosselaar, H., & Trommel, W. (2015). Crafting Local Welfare Landscapes. *Tijdschrift voor Sociale en Economische Geschiedenis/ The Low Countries Journal of Social and Economic History*, 12, 106.
- Boeije, H. (2016). *Analyseren in kwalitatief onderzoek denken en doen*. Boom.
- Boeije, H., 't Hart, H., & Hox, J. (2016). *Onderzoeksmethoden* (9e dr.). Boom.
- Boeije, & Tijmstra. (2011). *Wetenschapsfilosofie in de context van de sociale wetenschappen*. Boom.
- Boessenkool, J., Waardenburg, M., & Lucassen, J. (2011). *Sportverenigingen: Tussen tradities en ambities* (pp. 11–18).
- Brandsen, T., & Honingh, M. (2013). Professionals and Shifts in Governance. *International Journal of Public Administration*, 36(12), 876–883. <https://doi.org/10.1080/01900692.2013.798809>
- Brandsen, T., Verschuere, B., & Pestoff, V. (2012). Co-Production: The State of the Art in Research and the Future Agenda. *Voluntas*, 23, 1083. <https://doi.org/10.1007/s11266-012-9307-8>
- Breed, K. (2007). *Bestuurscultuur en strategie: Een onderzoek naar de cognitieve kaart van topambtenaren*. Sdu Uitgevers.
- Brink, van den, G., Jansen, M., Soeparman Mpim, S., Hulst, van, M., & Geste, vanl, N. (2011). *Professionaliteit, professionalisering en de re-integratiesector*. Tilburgse school voor politiek en bestuur, Universiteit Tilburg.
- Bruijn, de, J. A., & Noordegraaf, M. (2010). Professionals versus managers? De onvermijdelijkheid van nieuwe professionele praktijken. *Bestuurskunde*, (3), 2010.
- Bryman, A. (2012). *Social research methods*. Oxford University Press.
- Considine, M., & Lewis, J. (2003). Bureaucracy, Network, or Enterprise? Comparing Models of Governance in Australia, Britain, the Netherlands, and New Zealand. *Public Administration Review*, 63, 131–140. <https://doi.org/10.1111/1540-6210.00274>
- Dekkers, M. C. (2019). *Frontline boundary spanners: How frontline boundary spanners create common ground between citizens, social services, policy makers and other relevant stakeholders in complex social policy settings*.
- Delden, van. (2011). Samenwerken in de frontlijn. Een nieuw ijkpunt voor professionalisme. *M&O tijdschrift voor Management en Organisatie*, 6 (november/december), 16–28.
- Durose, C. (2009). *Front-line workers and 'local knowledge': neighbourhood stories in contemporary uk local governance*. 87(1), 15.

- Durose, C. (2011). Revisiting Lipsky: Front-Line Work in UK Local Governance. *Political Studies*, 59(4), 978–995. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9248.2011.00886.x>
- Durose, C., & Lowndes, V. (2010). Neighbourhood Governance: Contested Rationales within a Multi-Level Setting – A Study of Manchester. *Local Government Studies*, 36(3), 341–359. <https://doi.org/10.1080/03003931003730477>
- Dzur, A. W. (2008). *Democratic Professionalism: Citizen Participation and the Reconstruction of Professional Ethics, Identity, and Practice*. Penn State University Press. <https://www.jstor.org/stable/10.5325/j.ctt7v51b>
- Edwards, A., & Skinner, J. (2009). Qualitative Research in Sport Management. In *Qualitative Research in Sport Management*. <https://doi.org/10.4324/9780080942629>
- Goedee, J. (2015). *Samenwerken: Wat betekent dat?* Universiteit Tilburg.
- Grix, J., & Phillpots, L. (2011). Revisiting the ‘Governance Narrative’: ‘Asymmetrical Network Governance’ and the Deviant Case of the Sports Policy Sector. *Public Policy and Administration*, 26, 3–19. <https://doi.org/10.1177/0952076710365423>
- Hargraves, A., & O’Connor, M. T. (2018). *Leading collaborative professionalism*.
- Hoogendam, A. (z.d.). *Front-line professionals and local sport policy: A theoretical framework*.
- Houlihan, B. (2005). Public Sector Sport Policy: Developing a Framework for Analysis. *International Review for the Sociology of Sport*, 40(2), 163–185. <https://doi.org/10.1177/1012690205057193>
- Huggins, A., & Randell, S. (2007). *The Contribution of Sports to Gender Equality and Women’s Empowerment*
- Hulst, M., de Graaf, L., & van den Brink, G. (2012). The work of exemplary practitioners in neighborhood governance. *Critical Policy Studies*, 6(4), 434–451. <https://doi.org/10.1080/19460171.2012.730763>
- Hupe, P., & Hill, M. (2007). Street-Level Bureaucracy and Public Accountability. *Public Administration*, 85(2), 279–299. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9299.2007.00650.x>
- Keiser, L. R. (2010). Understanding Street-Level Bureaucrats’ Decision Making: Determining Eligibility in the Social Security Disability Program. *Public Administration Review*, 70(2), 247–257. <https://doi.org/10.1111/j.1540-6210.2010.02131.x>
- Kirby, J., Levin, K. A., & Inchley, J. (2012). Associations between the school environment and adolescent girls’ physical activity. *Health Education Research*, 27(1), 101–114. <https://doi.org/10.1093/her/cyr090>
- Klap, E., & Bruintjes, E. C. (2016). *De Sportstimulering van Adolescente Meiden binnen het Gemeentelijk Netwerk Amersfoort*.
- Klijn, P. D. E.-H. (2008). Governance and Governance Networks in Europe. *Public Management Review*, 10(4), 505–525. <https://doi.org/10.1080/14719030802263954>
- Kohl, H. W., Craig, C. L., Lambert, E. V., Inoue, S., Alkandari, J. R., Leetongin, G., & Kahlmeier, S. (2012). The pandemic of physical inactivity: Global action for public health. *Lancet (London, England)*, 380(9838), 294–305. [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(12\)60898-8](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(12)60898-8)
- Lans, van der, J. (2010). *Erop af! De nieuwe start van het sociaal werk*.

- Lecy, J., Mergel, I., & Schmitz, H. P. (2014). Networks in Public Administration: Current Scholarship in Review. *Public Management Review*, 16, 643–665. <https://doi.org/10.1080/14719037.2012.743577>
- Lipsky, M. (1980). *Street Level Bureaucracy: Dilemmas of the Individual in Public Services*. Russell Sage Foundation. <https://www.jstor.org/stable/10.7758/9781610447713>
- Lipsky, M. (2010). Street-Level Bureaucracy: Dilemmas of the Individual in Public Service. *Street-Level Bureaucracy: Dilemmas of the Individual in Public Services*, 76, 1–275. <https://doi.org/10.2307/1960475>
- Loyens, K. (2018). Networks as unit of analysis in street-level bureaucracy research. In *Research handbook on street-level bureaucracy*. Edwards Elgar.
- Marsh, D., Richards, D., & Smith, M. (2003). Unequal Plurality: Towards an Asymmetric Power Model of British Politics. *Government and Opposition*, 38(3), 306–332. <https://doi.org/10.1111/1477-7053.t01-1-00017>
- Maynard-Moody, S., & Musheno, M. (2000). State Agent or Citizen Agent: Two Narratives of Discretion. *Journal of Public Administration Research and Theory: J-PART*, 10(2), 329–358.
- Meerkerk, I., & Edelenbos, J. (2014). The effects of boundary spanners on trust and performance of urban governance networks: Findings from survey research on urban development projects in the Netherlands. *Policy Sciences*, 47, 3–24. <https://doi.org/10.1007/s11077-013-9181-2>
- Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. (2013) *Decentralisatie van overheidstaken naar gemeenten—Gemeenten—Rijksoverheid.nl* Ministerie van Algemene Zaken. Geraadpleegd op 11 april 2021 via: <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/gemeenten/decentralisatie-van-overheidstaken-naar-gemeenten>
- Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. (2018). *Nationaal Sportakkoord: Sport verenigt Nederland*.
- Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. (2019). *Aanbiedingsbrief en programma Sport en Bewegen in de Buurt (2011)*. Kenniscentrum Sport en Bewegen. Geraadpleegd op 11 april 2021 via: <https://www.kenniscentrumsportenbewegen.nl/kennisbank/publicaties/>
- Newman, J. (2001). *Modernising Governance: New Labour, Policy and Society*. <https://doi.org/10.4135/9781446220511>
- Ostrom, E. (2010). Beyond Markets and States: Polycentric Governance of Complex Economic Systems. *The American Economic Review*, 100(3), 641–672.
- Otte, E., & Rousseau, R. (2002). Social network analysis: A powerful strategy, also for the information sciences. *Journal of Information Science*, 28(6), 441–453. <https://doi.org/10.1177/016555150202800601>
- Pels, E. (2016). *‘Omdat jongens jongens zijn en meisjes meisjes’ Een kwalitatief onderzoek naar de invloed van heersende discourses op het sportgedrag van meisjes tussen de 10-12 jaar*. Universiteit Utrecht.
- Ravenhorst, van, C. (2017). *De buurtsportcoach als verbinder*. Mulier Instituut.
- Rhodes, R. A. W. (2007). Understanding Governance: Ten Years On. *Organization Studies*, 28(8), 1243–1264. <https://doi.org/10.1177/0170840607076586>

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM). (z.d.). *Sport op de kaart / Beleid / Gemeente, wijk en buurt / Volksgezondheidszorg.info*. Geraadpleegd 3 augustus 2021 via: <https://www.volksgezondheidszorg.info/sport/sportopdekaart/beleid-gemeente-wijk-en-buurt#node-buurtsportcoaches-en-combinatiefunctionarissen-gemeente>

Scott, W. R. (2008). Lords of the Dance: Professionals as Institutional Agents. *Organization Studies*, 29(2), 219–238. <https://doi.org/10.1177/0170840607088151>

Span, K., Luijkx, K., Schols, J. M. G. A., & Schalk, R. (2012). The Relationship Between Governance Roles and Performance in Local Public Interorganizational Networks: A Conceptual Analysis. *American Economic Review - AER*, 42, 186–201. <https://doi.org/10.1177/0275074011402193>

Stam, van, W., & Heijnen, E. (2020). *Monitor Brede Regeling Combinatiefuncties 2020*. Mulier Instituut.

Stoker, G. (2006). Public Value Management: A New Narrative for Networked Governance? *The American Review of Public Administration*, 36(1), 41–57. <https://doi.org/10.1177/0275074005282583>

Verhoeven, N. (2018). *Wat is onderzoek? Praktijkboek voor methoden en technieken*. Boom.

Waardenburg, M. (2016). *Dubbelspel: Over instrumentalisering van de sportvereniging*. Universiteit Utrecht.

Weick, K. E. (1995). *Sensemaking in Organizations*. SAGE.

Weiss, R. S. (1994). *Learning from Strangers: The Art and Method of Qualitative Interview Studies*. Free Press.

Williams, P. (2010). *Special Agents: The Nature and Role of Boundary Spanners* (Collaborative Futures: New Insights from Intra and Inter-Sectoral Collaborations). University of Birmingham.

Williams, P. (2013). We are all boundary spanners now? *International Journal of Public Sector Management*, 26(1), 17–32. <https://doi.org/10.1108/09513551311293417>

Zaalmink, W. (2007). *Netwerkgereedschap voor vrije actoren*.

Bijlagen

Overzicht bijlagen:

- Bijlage 1: Vragen uit de vragenlijst
- Bijlage 2: Topiclijst met vragen
- Bijlage 3: Codeboom

Bijlage 1: Vragenlijst

Inleiding

Beste meneer/mevrouw,

Allereerst wil ik u bedanken voor uw deelname aan mijn scriptieonderzoek. Een belangrijk onderdeel van mijn scriptie is het in kaart brengen van het netwerk van buurtsportcoaches actief binnen de meidenbuurtsport. De sociale netwerkanalyse (SNA) is een tool om niet alleen het netwerk in kaart te brengen, maar ook om de aanwezige sociale relaties onder de loep te nemen. Dit zal ik doen aan de hand van een vragenlijst. Uw mening en ervaringen zijn dan ook zeer van belang en onmisbaar voor mijn onderzoek. Het invullen van de vragenlijst zal ongeveer 15 minuten in beslag nemen. Belangrijk om te vermelden is dat de data volledig anoniem wordt verwerkt en er zorgvuldig met uw gegevens wordt omgegaan.

Voor vragen of opmerkingen omtrent de vragenlijst of het onderzoek kunt u met mij in contact komen via het volgende e-mailadres: t.hertsenberg@students.uu.nl of t.hertsenberg@isa-youth.org

Veel succes en uiteraard ook veel plezier!

Vragen

1. Wat is uw geslacht?
 - Man
 - Vrouw
 - Anders

2. Wat is uw leeftijd?
(Aangeven door verplaatsing van een balk)

3. Hoeveel jaren bent u werkzaam als buurtsportcoach?
(Aangeven door verplaatsing van een balk)

4. Bent u bij een werkgever in loondienst? Zo ja, welke?
 - Ja, namelijk...
 - Nee ik ben ZZP'er
 - Anders, namelijk...

5. Ik welke stad bent u actief binnen de meidenbuurtsport?

6. Met welke taken houdt u zich vanaf het moment dat u actief werd in de meidenbuurtsport bezig? Meerdere antwoorden mogelijk
 - Coördineren (afstemmen van mensen en activiteiten)
 - Verbinden (samenwerkingsverbanden leggen of verbeteren)
 - Organiseren (organiseren en plannen van activiteiten/aanbod)
 - Ontwikkelen (van nieuwe activiteiten/producten/leerlijnen)
 - Uitvoeren (begeleiden van lessen/activiteiten/clinics)
 - Opleiden (van vrijwilligers/trainers/coaches/begeleiders)
 - Ondersteunen (van managers/bestuurders, beleidsmatig/organisatorisch)
 - Ondersteunen (van vrijwilligers/technisch kader/trainers, e.d.)
 - Communiceren (promoten en zichtbaar maken van aanbod en resultaten)

- Monitoren en evalueren (van proces en opbrengsten)
 - Anders, namelijk...
7. Vanaf het moment dat u werkt in de meidenbuurtsport, met welke partijen heeft u te maken gekregen binnen de meidenbuurtsport en contact gehad omtrent de meidenbuurtsport?
- De gemeente
 - Jongerenwerk
 - Scholen/onderwijs
 - Collega buurtsportcoaches
 - Meiden zelf
 - Ouders
 - Sportverenigingen
 - Zorginstellingen
 - GGD
 - Kinderopvang
 - Stagiaires
 - Bedrijfsleven
 - Anders, namelijk...

Voor elke vraag waar de respondent 'ja' antwoordde kreeg deze de volgende vragen:

8. Hoe vaak hebben jullie gemiddeld per maand contact (zowel digitaal als fysiek) over meidenbuurtsport? *Indien mogelijk aangeven voor de periode van de COVID-19 uitbraak. Is dit niet mogelijk omdat u bijvoorbeeld na de uitbraak actief werd in de meidenbuurtsport dan graag het gemiddeld aantal contactmomenten per maand aangeven van het afgelopen half jaar.*
- Contactmoment per maand voor corona:
(Aangeven door verplaatsing van een balk)
 - Contactmomenten per maand tijdens corona:
(Aangeven door verplaatsing van een balk)
9. Welk effect heeft de COVID-19 uitbraak op deze contactmomenten per maand?
- Dit is minder geworden
 - Dit is meer geworden
 - Dit is gelijk gebleven
 - Anders, namelijk...
10. Hoe verloopt de samenwerking binnen de meidenbuurtsport met deze actor?
- Zeer stroef
 - Stroef
 - Neutraal
 - Prettig
 - Zeer prettig
11. Welk effect heeft de COVID-19 uitbraak op jullie samenwerking?
- De samenwerking is verslechterd
 - De samenwerking is verbeterd
 - De samenwerking is hetzelfde gebleven

- Anders, namelijk...

12. Hoe belangrijk is deze actor volgens jou binnen de meidenbuurtsport?

- Zeer onbelangrijk
- Onbelangrijk
- Neutraal
- Belangrijk
- Zeer belangrijk

13. Afsluitende vraag: Wilt u uw e-mailadres achterlaten om eventueel benadert te worden voor een interview en mij verder te helpen met dit onderzoek?

- Nee
- Ja, je kunt mij bereiken op het volgende emailadres:

Afsluiting:

Dit is het einde van de vragenlijst. Ik wil u nogmaals bedanken voor uw deelname.

Als u vragen of opmerkingen heeft omtrent deze vragenlijst of het onderzoek zelf dan kunt u contact met mij opzoeken via: t.hertsenberg@students.uu.nl of t.hertsenberg@isa-youth.org

Sportieve groet,

Tim Hertsenberg

Bijlage 2: Topiclijst met vragen

Inleiding:

Bedankt dat ik je mag interviewen voor mijn scriptie onderzoek. Ik ben Tim Hertsenberg, student Sportbeleid en Sportmanagement aan de Universiteit Utrecht en op het moment druk bezig met mijn masterscriptie. Zoals ik eerder al heb vermeld gaat mijn onderzoek over het netwerk van de buurtsportcoach binnen de meidenbuurtsport. Ik ben vooral benieuwd naar jouw rol als BSC binnen dit netwerk. Alles wat je zegt wordt geanonimiseerd, en de data zal ook volledig anoniem verwerkt worden. Is het goed als ik het interview opneem? Voor dat ik begin, heb jij nog vragen? Anders begin ik!

Vanuit de vragenlijst heb je de volgende informatie

- *De taken van de BSC binnen meidenbuurtsport*
- *De actoren binnen het netwerk van meidenbuurtsport*
- *De frequentie van contact met de actoren (zowel voor als na corona)*
- *Verloop van de samenwerking met de actor (zeer stroef tot zeer prettig)*
- *Per actor hoe belangrijk de BSC de actor vindt binnen het netwerk van meidenbuurtsport*

Per respondent de SNA bekijken en 2/3 specifieke vragen van tevoren opstellen!

- Voorbeeld: Ik zie dat je eigenlijk alle taken binnen de meidenbuurtsport oppakt.
 - Hoe ben je bezig met verbinden binnen de meidenbuurtsport?
- Voorbeeld: Ik zie dat de samenwerking met het onderwijs stroef verloopt.
 - Kan je hier wat meer over vertellen?
 - Hoe ga je hiermee om?
 - Beïnvloed dit jullie samenwerking?

Inleidende vragen

1. Wat is je naam en functie?
2. Hoe ben je terecht gekomen in de meidenbuurtsport?
3. Hoe bevalt de meidenbuurtsport je?
4. Wat vond je van de vragenlijst?

Organisatie meidenbuurtsport

5. Hoe is de meidenbuurtsport in jouw gemeente opgezet?
6. Kan je iets vertellen over jouw taken binnen de meidenbuurtsport?
(Deze vraag kan je specificeren aan de hand van de vragenlijst)
7. Bestaan er beleidsplannen wat betreft meidenbuurtsport in jouw gemeente?
 - Ja: In hoeverre ben jij hiervan op de hoogte?
 - Nee (niet dat ik weet)
 - Zijn er wel bepaalde doelen die jij/jouw organisatie wil behalen als het aankomt op meidenbuurtsport?
 - In hoeverre zou je hier behoefte aan hebben? Is het noodzakelijk om deze wel te hebben?

Meidenbuurtsport als netwerk

8. In hoeverre zie jij de meidenbuurtsport als netwerk?
9. Ben je betrokken geweest bij de opbouw van dit netwerk?
 - Ja: Kan je wat vertellen over hoe dit is gegaan?

- Nee: Heb jij enige kennis over hoe dit netwerk is opgebouwd?

Samenwerken/verbinden

Aan de hand van de SNA kan je zien met welke partijen de buurtsportcoach samenwerkt. Veelal zijn dit veel partijen, uit verschillende sectoren.

10. Kan je toelichten waarom er binnen de meidenbuurtsport wordt samengewerkt met een verscheidenheid aan partijen en professionals?
11. Hoe belangrijk is het tegenwoordig om een samenwerking van actoren uit verschillende sectoren te hebben?
12. In hoeverre staat co-creatie, het samendoen, centraal binnen het netwerk van de meidenbuurtsport?
 - Wat is jouw rol hierin?
13. Heb je ooit te maken gekregen met tegengestelde belangen van partijen?
 - Hoe ben je hiermee omgegaan?
 - Hoe zorg je dat de partijen dan toch op 1 lijn zitten?
14. Hoe belangrijk is het dat deze partijen continue betrokken zijn? En hoe creëer je dan deze betrokkenheid?
15. Hoe belangrijk is het creëren van vertrouwen bij de meiden en ouders bij meidenbuurtsport?
16. Is dit opbouwen van vertrouwen net zo belangrijk bij andere partijen, zoals het onderwijs? Kan je dit toelichten?
17. Ben je verder nog wel is tegen problemen aangelopen in het netwerk? Hoe heb je deze opgelost?

Samenhang netwerk en professional

18. In hoeverre voel jij je ondersteund door de andere partijen binnen het netwerk?
19. Hoe belangrijk is het hebben van sterke en goede relaties met de partijen in het netwerk voor jou?
20. In hoeverre hebben deze ook invloed op de manier waarop jij beslissingen neemt?
21. Zijn er bepaalde partijen, middelen of relaties die jij mist binnen de meidenbuurtsport?
 - Welke en waarom?

Rol van de buurtsportcoach

22. In hoeverre kan jij zelf invulling geven aan jouw taken binnen de meidenbuurtsport?
23. Hoe belangrijk is het voor jou om deze vrijheid te hebben?
24. Welke rol binnen het netwerk vervul jij: doorverwijzer, verbinder, organisator, ondersteuner of uitvoerder (mag ook meerdere)?
 - Kan je je keuze toelichten?
25. In hoeverre zie jij jezelf als de verbindende schakel binnen dit netwerk?
 - Waaruit blijkt dit?
26. Wat zijn de gevolgen wanneer jij wegvalt uit het netwerk op de organisatie van meidenbuurtsport?

Afsluitende vraag

27. Is het netwerk van meidenbuurtsport een netwerk om verder op te bouwen?

Bijlage 3: Codeboom

De buurtsportcoach

- Persoonlijke informatie
- Aanraking meidenbuurtsport
- Taken
- Passie
- Vrijheid

Actoren

Met in het bijzonder de meiden zelf, het jongerenwerk en de gemeente

- Belang
- Betrokkenheid
- Rol
- Verscheidenheid

Organisatie meidenbuurtsport

- Kenmerken meiden(buurtsport)
- Beleid
- Wijkgericht

Meidenbuurtsport als netwerk

- Ondersteuning
- Relaties
- Vertrouwen
- Effect op presteren

Samenwerken en verbinden

- Fixing strategieën
- Reaching strategieën
- Enabling strategieën
- Boundary spanning activities

Rol buurtsportcoach binnen het netwerk

- Verbinden
- Doorverwijzen
- Specialist
- Ondersteunen
- Coördineren

Behoeft & gemis

- Beleidsplannen
- Specialist
- Desorganisatie
- Verkenning van netwerk

